

Faptele Apostolilor

Cartea Faptele Apostolilor

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/08/2026 21:13:37

CAPITOLUL 1

O a doua scrisoare către Teofil

1:1 În adevăr primul cuvânt l-am făcut despre toate, o Teofile, pe care a început Isus să le facă cât și să le învețe,
1:2 până în ziua în care poruncind apostolilor prin Duhul Sfânt, *apostolilor* pe care îi alesese, a fost înălțat;
1:3 căroră de asemenea *li* S-a arătat El Însuși viu după suferința Lui, prin multe dovezi, timp de patruzeci de zile, fiind văzut de ei, și vorbind cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu.

Promisiunea Duhului Sfânt

1:4 Și fiind adunați împreună i-a îndemnat de Ierusalim să nu se îndepărteze, ci să aștepte promisiunea Tatălui, Pe care, *le-a zis*, ați auzit-o de la Mine.
1:5 Căci Ioan în adevăr a botezat în apă, voi însă veți fi botezați în Duh Sfânt nu după aceste multe zile.
1:6 Ei atunci deci fiind strânși împreună, L-au întrebat, spunând, Doamne, oare în timpul acesta restabilești împărăția lui Israel?
1:7 El a zis însă către ei, Nu pentru voi este a cunoaște timpuri și vremuri, pe care Tatăl *le-a* pus sub propria-I autoritate.
1:8 Dar voi veți primi putere survenind *†* Duhul Sfânt peste voi. Și Îmi veți fi martori și în Ierusalim, și în toată Iudeea și Samaria, și până la marginea pământului.

Înălțarea lui Isus

1:9 Și acestea zicându-le, pe când priveau ei, El a fost înălțat, și un nor L-a primit înălțându-L de la ochii lor.
1:10 Și cum stăteau *†* privind țință spre cer pe când Se ducea El, și iată doi bărbați au stat lângă ei în haine albe,
1:11 și care au zis, Bărbați galileeni, de ce stați privind spre cer? Acest Isus Care a fost ridicat de la voi la cer, așa va veni în felul în care L-ați văzut mergând la cer.
1:12 Atunci ei s-au întors la Ierusalim de la muntele cel chemat Al Măslinilor, care este aproape de Ierusalim, cât un drum de sabat.

1:8 *†* când va surveni
1:10 *†* lit. erau

Camera de sus

1:13 Și când au intrat, au urcat în camera de sus, unde erau locuind și Petru, și Iacov, și Ioan, și Andrei, Filip, și Toma, Bartolomeu, și Matei, Iacov al lui Alfeu, și Simon Zelotul, și Iuda al lui Iacov.

1:14 Aceștia toți erau stăruind într-un gând în rugăciune și în implorare, *împreună* cu femeile, și Maria mama lui Isus, și cu frații Lui.

Petru se adresează ucenicilor

1:15 Și în zilele acelea, ridicându-se Petru în mijlocul ucenicilor, zise, (*și* era mulțimea numelor *celor* din locul acela ca la o sută douăzeci),
1:16 Bărbați frați, trebuia să se îplinească scriptura aceasta, care a fost prezisă de Duhul Sfânt prin gura lui David despre *†* Iuda, care a devenit *†* ghid al celor ce L-au prins pe Isus.
1:17 Căci numărât era el cu noi, și luase sorțul slujirii acesteia.
1:18 Acesta, într-adevăr deci, a dobândit un ogor din plata nedreptății, și cu capul în jos ajungând, a crăpat prin mijloc, și au curs toate măruntaiele lui.
1:19 Și cunoscut a devenit *aceasta* tuturor celor ce locuiesc în Ierusalim, încât e chemat ogorul acela, în propriul lor dialect, Acheldama, adică, Ogorul Sângelui.
1:20 Căci e scris în cartea Psalmilor, Să ajungă moșia lui pustie, și să nu fie locuitor în ea; și supravegherea *†* lui să o primească altul.
1:21 Trebuie deci ca dintre bărbații strângându-se cu noi în tot timpul în când a intrat și a ieșit între noi Domnul Isus,
1:22 începând de la botezul lui Ioan, până în ziua în care a fost luat de la noi, un martor al învierii Lui să vină cu noi, unul din aceștia.

Alegerea lui Matia

1:23 Și au pus înainte pe doi, Iosif cel chemat Barsaba, cel zis Iust, și Matia.
1:24 Și rugându-se, au zis, Tu, Doamne, cunoști inimile tuturor, indică pe care l-ai ales dintre aceștia, pe unul din doi,
1:25 ca să primească sorțul *†* slujirii acesteia și apostolia, de la care s-a abătut Iuda ca să meargă la locul care îi aparține.
1:26 Și au tras sorții lor, și a căzut sorțul pe Matia, și a fost numărât *împreună* cu cei unsprezece apostoli.

CAPITOLUL 2

Coborârea Duhului Sfânt

2:1 Și pe când se îplineau zilele Cinzecimii, erau toți într-un gând în același loc.

1:16 *†* cu privire la
1:16 *†* se făcu
1:20 *†* slujba de supraveghetor
1:25 *†* lotul

2:2 Și a venit dintr-odată din cer un sunet precum transportul unui suflu violent, și s-a umplut întreaga casă în care erau așezați.

2:3 Și li s-au arătat limbi împărțite ca de foc, și s-au așezat peste, unul *câte unul*, fiecare din ei.

2:4 Și s-au umplut toți de Duh Sfânt, și au început să vorbească în alte limbi, după cum Duhul le dădea să grăiască.

2:5 Și erau în Ierusalim locuitori iudei, bărbați pioși din orice națiune din cele de sub cer.

2:6 Și având loc sunetul acesta, s-a strâns mulțimea și erau perplecși, căci auzeau, unul *câte unul*, fiecare în propriul lui dialect, vorbind pe aceștia.

2:7 Și erau uluiți și se minunau, spunând unii către alții, Oare nu toți aceștia sunt, cei ce vorbesc, galileeni?

2:8 Și cum se face că noi *înșine* auzim *vorbindu-se* (fiecare *din noi*) în propriul nostru dialect, în care ne-am născut?

2:9 Parți, și mezi, și elamiți, și cei locuind în Mesopotamia, și Iudeea, și Capadocia, Pont, și Asia,

2:10 și Frigia, și Pamfilia, Egipt, și părțile Libiei cea de lângă Cirena, și pelerini romani, atât iudei, cât și prozeliti,

2:11 cretani și arabi, *îi* auzim vorbind pe aceștia în propriile noastre limbi mărețiile lui Dumnezeu.

2:12 Și erau uluiți toți și perplecși, unul către altul spunând, Oare ce vrea aceasta să fie?

2:13 Alții însă ironizau spunând că, Plini de must sunt.

Cuvântarea lui Petru

2:14 Și stând în picioare Petru *împreună* cu cei unsprezece, *își* ridică glasul lui, și grăi către ei, Bărbați iudei, și *voi* cei ce locuiți în Ierusalim, toți; aceasta vouă cunoscut să *vă* fie, și plecați urechea la vorbele mele.

2:15 Căci nu *sunt*, așa cum voi presupuneți, aceștia beți, căci este ora a treia din zi.

2:16 Ci aceasta este ce a fost vorbit prin profetul Ioel,

2:17 Și va fi în ultimele zile, spune Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice carne; și vor profeti fiii voștri și ficele voastre; și tinerii voștri viziuni vor vedea, și bătrânii voștri vise vor visa.

2:18 Și într-adevăr, peste robii Mei și peste roabele Mele, în zilele acelea voi vărsa din Duhul Meu; și ei vor profetiza.

2:19 Și voi da miracole în ceruri sus, și semne pe pământ jos; sânge și foc, și abur de fum.

2:20 Soarele va fi schimbat în întuneric, și luna în sânge, înaintea venirii zilei Domnului cea mare și vizibilă †.

2:21 Și va fi că oricine care va chema Numele Domnului va fi salvat.

2:22 Bărbați israeliți, ascultați cuvintele acestea! Isus din Nazaret, bărbat de la Dumnezeu, a prezentat între † voi puteri

și miracole și semne, pe care le-a făcut prin El Dumnezeu în mijlocul vostru, după cum chiar voi înșivă știți.

2:23 Care, după planul hotărât și cunoașterea mai dinainte a lui Dumnezeu, a fost dat; *pe El* luându-*L* și prin mâinile nelegiuților crucificându-*L*, *L*-ați omorât.

2:24 Pe Care Dumnezeu *L*-a înviat, dezlegându-*L* de durerile grele ale morții, pentru că nu era posibil ca El sub putere Să fie ținut de ea.

2:25 Căci David spune cu privire la El, Dinainte am privit pe Domnul înaintea mea întotdeauna; căci la dreapta Mea este El ca să nu mă clatin.

2:26 De aceea s-a bucurat inima mea, și s-a veselit limba mea; ba încă și carnea Mea își va întinde cortul în speranță.

2:27 Căci nu vei lăsa sufletul Meu în Hades, nici nu vei da pe Cel Pios al Tău Să vadă putrezirea.

2:28 Mi-ai făcut cunoscut căile vieții; mă vei umple de bucurie cu Fața Ta.

2:29 Bărbați frați, se cuvine să zic cu deschidere către voi despre patriarhul David, că și și-a sfârșit viața, și a fost îngropat, și mormântul lui este între noi până în ziua aceasta.

2:30 Profet deci fiind el, și știind că un jurământ i-a jurat Dumnezeu, că din rodul coapsei lui, cea potrivită cărnii, o să ridice pe Hristosul, pentru a Se așeza pe tronul lui,

2:31 văzând mai dinainte, el a vorbit cu privire la învierea lui Hristos, că nu va fi lăsat sufletul lui în Hades, nici carnea lui să vadă putrezirea.

2:32 Pe Acest Isus *L*-înviat Dumnezeu, Căruia noi toți *îi* suntem martori.

2:33 Deci prin dreapta lui Dumnezeu fiind înălțat, și promisiunea Duhului Sfânt primind de la Tatăl, a turnat ceea ce acum voi *înșivă* vedeți și auziți.

2:34 Căci nu David s-a urcat în ceruri. Căci spune el însuși, A zis Domnul Domnului meu, Șezi la dreapta Mea,

2:35 până când voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale.

2:36 Cu siguranță deci să fie cunoscut întregii case a lui Israel că și Domn și Hristos pe El Dumnezeu *L*-a făcut, pe Acest Isus pe Care voi *L*-ați crucificat.

Cei dintâi credincioși

2:37 Și auzind ei, au regretat amar în inimă † în inima, și au zis lui Petru și celorlalți apostoli, Ce să facem bărbați frați?

2:38 Și Petru spuse către ei, Pocăți-vă, și să fie botezat fiecare din voi în Numele lui Isus Hristos pentru iertarea păcatelor; și veți primi darul Duhului Sfânt.

2:39 Căci pentru voi este promisiunea, și pentru copiii voștri, și pentru toți cei de departe, pe toți câți îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru.

2:20 † 0 oc, Jdc 13:6, Ioe 2:11, 2:31, Mal 1:14, 4:5

2:22 † sau: pentru

2:37 † sau: au fost străpunși în inimă; 13 oc, Gen 27:38, Lev 10:3, Psa 4:4, Dan 10:15

2:40 Și cu alte cuvinte multe mărturisea și-i îndemna, spunând, Salvați-vă din generația aceasta sucită.

2:41 Ei, într-adevăr, deci cu bucurie primind cuvântul lui au fost botezați, și au fost adăugate în ziua aceea suflete, aproape trei mii.

Începutul Adunării

2:42 Și erau stăruind în învățătura apostolilor, și în părtășie, și în frângerea pâinii, și în rugăciuni.

2:43 Și i s-a făcut fiecărui suflet frică; și multe miracole și semne prin apostoli aveau loc.

2:44 Și toți cei care credeau erau în același loc, și aveau toate în comun.

2:45 Și posesiunile și averile și le vindeau, și le împărțeau tuturor după cum fiecare nevoie avea.

2:46 Și în fiecare zi, stăruind într-un gând în templu, și frângând în casă pâinea, luau împreună hrana cu veselie și simplitate de inimă,

2:47 lăudându-L pe Dumnezeu, și având har la tot poporul. Și Domnul adăuga pe cei salvați în fiecare zi adunării.

CAPITOLUL 3

Vindecarea ologului din naștere

3:1 Iar pe când împreună Petru și Ioan urcau la templu la ora rugăciunii, ora a noua,

3:2 și era un bărbat, olog din pântecul mamei lui fiind născut, pe care-l puneau în fiecare zi la poarta templului, cea chemată, Splendidă, pentru a cere milostenie de la cei ce intrau în templu,

3:3 care văzând pe Petru și pe Ioan pe punctul de a intra în templu, le ceru milostenie.

3:4 Și privind țintă Petru la el împreună cu Ioan, zise, Uită-te la noi.

3:5 Și el îi fixa, sperând ceva de la ei să primească.

3:6 Dar zise Petru, Argint și aur nu există la mine, dar ce am, aceasta îți dau, În Numele lui Isus Hristos din Nazaret ridică-te și umblă.

3:7 Și apucându-l de mâna dreaptă, l-a ridicat. Și îndată i s-au întărit tălpile și gleznele.

3:8 Și sărind, a stat în picioare și umbla, și a intrat cu ei în templu, umblând și sărind și lăudând pe Dumnezeu.

3:9 Și l-a văzu tot poporul umblând și lăudând pe Dumnezeu.

3:10 Și l-au recunoscut, că acesta era cel pentru milostenie șezând la Poarta cea Splendidă a templului. Și erau copleșiți de stupefacție și de mirare despre ce se întâmplase cu el.

3:11 Și ținându-se cel care fusese vindecat, ologul, de Petru și de Ioan, alergă la ei tot poporul, în pridvorul chemat Al lui Solomon, uimiți.

Cuvântarea lui Petru în templu

3:12 Și văzând, Petru răspunse către popor, Bărbați israeliți, de ce vă mirați de aceasta? Sau de ce ne priviți țintă ca și cum prin propria noastră putere sau evlavie l-am făcut să umble pe acesta?

3:13 Dumnezeuul lui Avraam, și Isaac, și Iacov, Dumnezeuul părinților noștri L-a glorificat pe Slujitorul Lui Isus; pe Care voi L-ați predat, și L-ați renegat în fața lui Pilat, când L-a judecat să-L elibereze.

3:14 Dar voi pe Cel Sfânt și Drept L-ați renegat, și ați cerut un bărbat criminal să vă fie gratificat.

3:15 Iar pe Domnitorul † vieții L-ați omorât, pe Care Dumnezeu L-a înviat din morți, ai Căruia noi martori suntem.

3:16 Și prin credința în Numele † Lui, omul acesta pe care-l vedeți, și-l știți, a fost înzdrăvenit de Numele Lui; și credința care e în El i-a dat această deplină sănătate înaintea voastră a tuturor.

3:17 Și acum, fraților, știu că în ignoranță ați acționat, ca și conducătorii voștri.

3:18 Și Dumnezeu ceea ce a vestit mai dinainte prin gura tuturor profeților Lui, că va suferi Hristosul, El a împlinit astfel.

3:19 Pocăiți-vă deci, și întoarceți-vă, ca să vă fie șterse păcatele; așa încât să vină vremuri de înviare de la Fața Domnului,

3:20 și El va trimite pe Cel mai dinainte vestit pentru voi, pe Isus Hristos,

3:21 pe Care trebuie cerul, în adevăr, să-L primească până la timpurile restabilirii a toate cele, despre care a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Lui profeți din veac.

3:22 Căci Moise într-adevăr, către ai noștri părinți a zis că, Un profet vă va ridica Domnul Dumnezeuul vostru dintre frații voștri, ca mine; pe El să-L ascultați potrivit cu toate câte va spune către voi.

3:23 Și va fi că orice suflet care nu va asculta de Profetul Acela, va fi extirpat din popor.

3:24 Și chiar toți profeții de la Samuel și cei ce au urmat în ordine, toți câți au vorbit, de asemenea, au vestit zilele acestea.

3:25 Voi sunteți fiii profeților, și ai legământului pe care l-a încheiat Dumnezeu cu părinții noștri, spunând lui Avraam, Și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate familiile pământului.

3:26 Vouă mai întâi Dumnezeu, înviind pe Slujitorul Lui Isus, L-a trimis binecuvântându-vă, prin întoarcerea fiecăruia de la ticăloșiile voastre.

CAPITOLUL 4

Cinci mii de credincioși sunt adăugați

4:1 Vorbind † dar ei către popor, se ținură lângă ei preoții și comandantul gărzii templului, și saducheii,

3:15 † conducătorul, autorul, începătorul

3:16 † lit. credința Numelui

4:1 † Pe când vorbeau

4:2 tulburați greu de faptul că ei învață poporul, și vestesc în Isus învierea din morți.

4:3 Și îi apucară pe ei cu mâinile, și îi puseră în închisoare până a doua zi; căci era seară deja.

4:4 Mulți însă din cei ce auziseră cuvântul crezură; și devenise numărul *acestor* bărbați aproape cinci mii.

Petru și Ioan înaintea sinedrului

4:5 Și a fost că, în a doua zi, s-au strâns ai lor conducători, și bătrâni, și cărturari, la Ierusalim,

4:6 și Anania marele preot, și Caiafa, și Ioan, și Alexandru, și toți câți erau din familia marelui preot.

4:7 Și așezându-i în mijloc, îi întrebară, Cu ce putere, sau în al cui nume ați făcut acestea voi?

4:8 Atunci Petru, fiind umplut de Duh Sfânt, zise către ei, Conducători ai poporului, și bătrâni ai lui Israel,

4:9 dacă noi astăzi suntem cercetați cu privire la binefacerea *făcută* unui om slăbănog, prin cine *omul* acesta a fost vindecat,

4:10 cunoscut să fie vouă tuturor, și întregului popor al lui Israel, că în Numele lui Isus Hristos Nazarineanul, pe Care voi *L-ați* crucificat, pe Care Dumnezeu *L-a* înviat din morți, prin Acesta *omul* acesta stă înaintea voastră sănătos.

4:11 El este Piatra cea disprețuită de voi cei ce zidiți, Care a ajuns în capul unghiului.

4:12 Și nu este în nimeni altul salvarea; căci niciun nume *nu* este de alt fel sub cer dat între oameni prin care trebuie ca noi să fim salvați.

4:13 Văzând dar cea a lui Petru îndrăzneală, și a lui Ioan, și sesizând că oameni necărturari erau și de rând, se mirau; și i-au și ȋ recunoscut, că *împreună* cu Isus fuseseră.

4:14 Dar pe omul văzând cu ei stând, cel ce fusese vindecat, nimic nu au avut de zis împotriva.

4:15 Și poruncindu-le afară din sinedru să iasă, s-au sfătuit unii cu alții,

4:16 spunând, Ce să facem oamenilor acestora? Căci în-adevăr, *faptul* că un cunoscut semn a avut loc prin ei, pentru toți cei locuind în Ierusalim e manifest; și nu-/ putem nega.

4:17 Dar ca nu și mai ȋ mult să fie împărțită în popor, cu amenințare să îi amenințăm, să nu mai vorbească de Numele acesta niciunui om.

4:18 Și chemându-i, le-au impus ca deloc să nu mai pronunțe niciun cuvânt, nici să dea învățătură despre Numele lui Isus.

4:19 Dar Petru și Ioan, răspunzând către ei au zis, Dacă drept este înaintea lui Dumnezeu pe voi să *vă* ascultăm mai mult decât pe Dumnezeu, judecați *voi*!

4:20 Căci noi nu putem ca ce am văzut și am auzit să nu vorbim.

4:13 ȋ și deasemenea

4:17 ȋ spre

4:21 Ei însă amenințându-i și mai mult, i-au eliberat, nimic găsim cum să-i pedepsească, datorită poporului, căci toți *Îl* glorificau pe Dumnezeu ci privire la ce se întâmplase.

4:22 Căci ani avea ȋ mai mult de patruzeci, omul asupra ȋ căruia avusese loc semnul acesta de vindecare.

Rugăciunea celor credincioși

4:23 Și fiind eliberați veniră la ai lor, și *le* vestiră toate câte, către ei, marii preoți și bătrânii ziseseră.

4:24 Și auzind într-un gând au ridicat glasul către Dumnezeu, și au zis, Stăpâne, Tu *ești* Dumnezeu Cel ce a făcut cerul și pământul, și marea, și toate cele din ele;

4:25 Care prin gura lui David slujitorului Tău, ai zis, Pentru ce se agită națiunile, și popoarele cugetă deșertăciuni?

4:26 Au stat de față împărații pământului, și conducătorii s-au strâns la un loc împotriva Domnului, și împotriva Hristosului ȋ Lui.

4:27 Căci s-au strâns cu adevărat împotriva Sfântului, slujitorului Tău Isus, pe Care *L-ai* uns, Irod, cât și Ponțiu Pilat, cu națiunile, și popoarele lui Israel,

4:28 ca să facă toate câte mâna Ta și sfatul Tău *le-a* rânduit mai dinainte să aibă loc.

4:29 Și acum Doamne, privește la amenințările lor, și dă robilor Tăi *ca ei*, cu toată îndrăzneala să vorbească Cuvântul Tău.

4:30 În aceasta ȋ mâna Ta întinzându-Ți pentru vindecări, și semne, și miracole *care* să aibă loc prin Numele Sfântului Tău Slujitor Isus.

4:31 Și implorând ȋ ei, s-a clătinat locul în care erau adunați, și au fost umpluți toți de Duh Sfânt, și vorbeau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.

Unirea și iubirea credincioșilor

4:32 Și mulțimea celor crezând era -- cu inima și cu sufletul -- una; și nici unul de vreuna din posesiunile lui, *nu* spunea că a lui însuși este, ci le erau toate lucrurile în comun.

4:33 Și *cu* mare putere dădeau mărturie apostolii despre învierea Domnului Isus; și un har mare era peste ei toți.

4:34 Căci nici nevoiaș ȋ vreunul *nu* era printre ei; căci toți câți proprietari de pământuri sau de case erau, vânzându-*le* pe piață aduceau valoarea celor vândute,

4:35 și *le* puneau la picioarele apostolilor; și împărțite erau fiecăruia atât cât fiecare nevoie avea.

4:36 Iosif dar, cel chemat Barnaba de apostoli, (care este tradus, Fiul Mângâierii), un levit, Cipriot de neam,

4:37 posedând el un ogor *pe care L-a* vândut pe piață, a adus valoarea *lui*, și a pus-o la picioarele apostolilor.

4:22 ȋ era

4:22 ȋ în care

4:26 ȋ Unsului, Mesia

4:30 ȋ lucrul acesta

4:31 ȋ în timp ce se rugau stăruitor

4:34 ȋ lipsit de mijloace materiale

CAPITOLUL 5

Anania și Safira

5:1 Și un bărbat anumit, Anania pe nume, cu Safira femeia † lui, vându pe piață o posesiune.

5:2 Și a dosit † din valoare, știind bine și femeia lui, și aducând o parte oarecare, la picioarele apostolilor o puse.

5:3 Zise dar Petru, Anania, de ce a umplut Satana inima ta să minți tu pe Duhul Sfânt, și să dosești din valoarea pământului?

5:4 Nu rămânea al tău păstrându-l? Și vânzându-l nu în a ta stăpânire era valoarea lui? Cum anume se face că ai pus în inima ta lucrul acesta? Nu ai mințit pe oameni, ci pe Dumnezeu.

5:5 Auzind dar Anania cuvintele acestea, căzând și-a dat duhul. Și a fost o frică mare peste toți cei ce auzeau acestea.

5:6 Ridicându-se dar cei tineri, îl înfășurară pentru înmormântare și scoțându-l afară l-au îngropat.

5:7 Și trecu un interval +de +timp ca de trei ore, și femeia lui, ne știind, ce se întâmplase, a intrat.

5:8 Și răspunzându-i o întrebă Petru, Zi-mi dacă cu atât pământul l-ai dat? Și zise, Da, cu atât.

5:9 Și Petru zise către ea, Cum anume se face că v-ați învoit să ispitiți Duhul Domnului? Iată, picioarele celor ce au îngropat pe bărbatul tău sunt la ușă și te vor scoate afară.

5:10 Căzu dar îndată la picioarele lui, și și-a dat duhul. Intrând dar tinerii o găsiră moartă; și scoțând-o afară o îngropară lângă bărbatul ei.

5:11 Și a fost o frică mare peste întreaga adunare, și peste toți cei ce auzeau acestea.

5:12 Și prin mâinile apostolilor aveau loc semne și miracole în popor, multe †; (și erau într-un gând toți în pridvorul lui Solomon;

5:13 dar dintre ceilalți nimeni nu îndrăzne să se alăture lor, ci îi preamărea pe ei poporul;

5:14 mulți dar au fost adăugați crezând în Domnul, mulțimi de bărbați, cât și de femei),

5:15 așa încât în piețe îi scoteau pe slăbănogi, și-i puneau pe târgi și pe paleți †, așa încât la venirea lui Petru, măcar umbra lui să umbrească pe unii din ei.

5:16 Se aduna dar și mulțimea din cele dimprejur cetăți, la Ierusalim, aducând pe slăbănogi și pe chinuiții de duhuri necurate, care erau vindecați toți.

Persecutarea apostolilor

5:17 Ridicându-se dar marele preot și toți cei fiind cu el, (care este partida saducheilor), s-au umplut de invidie.

5:1 † soția

5:2 † verb DEX: a fura în cantități mici, a șterpeli; subst.: furțișag, furt minor în valoare; 4 oc, Ios 7:1, Tit 2:10

5:12 † multe semne și minuni

5:15 † pat portabil, numai în NT

5:18 Și au apucat cu mâinile lor pe apostoli, și i-au pus în paza publică.

5:19 Dar un înger al Domnului în timpul nopții deschise ușile închisorii, și ducându-i afară zise,

5:20 Mergeți, și ținându-vă în picioare, vorbiți în templu poporului toate cuvintele vieții acesteia.

5:21 Auzind dar ei aceasta, intrară la revărsatul zorilor în templu, și dădeau învățătură. Venind însă marele preot și cei fiind cu el, au convocat sinedriul și tot senatul fiilor lui Israel, și trimiseră la închisoare să îi aducă.

5:22 Și ofițerii venind, nu îi găsiră în închisoare, întorcându-se dar, au dat de știre,

5:23 spunând că, În adevăr închisoarea am găsit-o încuiată cu toată securitatea și pe păzitori ținându-se înaintea ușilor; deschizând însă, înăuntru pe nimeni nu găsiră.

5:24 Și cum au auzit cuvintele acestea, și preotul și comandantul gărzii templului și marii preoți erau perplecși cu privire la ei, cum anume ar avea loc aceasta.

5:25 Venind dar cineva le dădu de știre, spunând că, Iată, bărbații pe care i-ați pus în închisoare sunt în templu stând în picioare și învățând poporul.

5:26 Atunci, ieșind comandantul cu ofițerii îi aduseră, nu cu forța, căci le era frică de popor, ca să nu fie lapidați.

5:27 Și aducându-i, îi puseră în picioare în sinedru, și îi întrebă marele preot,

5:28 spunând, Nu un ordin v-am ordonat să nu dați învățătură despre Numele acesta? Și iată, ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră, și vreți să aduceți asupra noastră sângele Omului Acestuia.

Apărarea apostolilor

5:29 Răspunzând dar Petru și apostolii au zis, Să-L ascultăm trebuie pe Dumnezeu mai degrabă decât pe oameni.

5:30 Dumnezeuul părinților noștri a înviat pe Isus, pe Care voi punând mâinile L-ați omorât atârându-L pe lemn.

5:31 Pe Acesta Dumnezeu, Conducător și Salvator L-a înălțat prin dreapta Lui, ca să dea pocăință lui Israel și iertare de păcate.

5:32 Și noi suntem ai Lui martori cu privire la subiectele † acestea; dar și Duhul Sfânt, pe Care L-a dat Dumnezeu celor ce ascultă de El.

5:33 Ei dar auzind îi tăia la inimă, și se sfătuiră † să le ia viața.

Apărarea lui Gamaliel

5:34 Ridicându-se dar unul în sinedriu, un fariseu, cu numele Gamaliel, un învățător al legii respectat de tot poporul, porunci ca afară, pentru scurt timp, apostolii să fie scoși,

5:35 și zise către ei, Bărbați israeliți, luați seama la voi înșivă cu privire la oamenii aceștia ce anume sunteți pe punctul de a înăptui.

5:32 † vorbele, lucrurile

5:33 † au ținut consiliu

5:36 Căci înainte de aceste zile, s-a ridicat Teuda, spunând că este cineva el însuși, căruia i s-au asociat un număr de bărbați, aproape patru sute, căruia i-a fost luată viața, și toți câți au fost convinși de el au fost dizolvați †, și *nu* au ajuns la nimic.

5:37 După aceea s-a ridicat Iuda Galileanul în zilele înscrierii, și a despărțit † popor mult după el; și acesta a pierit; și toți câți au fost convinși de el, au fost împrăștiați.

5:38 Și acum vă spun depărtați-vă de oamenii aceștia, și în pace lăsați-i, căci dacă este de la oameni sfatul acesta, atunci lucrarea aceasta va fi distrusă.

5:39 Dacă însă de la Dumnezeu este, nu veți putea să o distrugeți, ca nu cumva și luptând împotriva lui Dumnezeu să fiți găsiți.

5:40 Și au fost convinși de el. Și chemând pe apostoli, după ce i-au bătut, le-au impus să nu vorbească de Numele lui Isus, și i-au eliberat.

5:41 Ei de fapt, atunci, au plecat bucurându-se din fața sinedrului, că fuseseră găsiți demni pentru Numele lui Isus să fie disprețuiți.

5:42 Și în fiecare zi în templu, și în casă nu încetau să dea învățătură și să evanghelizeze că Isus e Hristosul.

CAPITOLUL 6

Eleniștii și evreii

6:1 Și în zilele acela înmulțindu-se numărul ucenicilor, a avut loc un murmur al eleniștilor *iudei* împotriva evreilor, pentru că erau trecute cu vederea în slujirea zilnică văduvele lor.

6:2 Chemând dar cei doisprezece, mulțimea ucenicilor *le-* a zis, Nu este plăcut ca noi lăsând cuvântul lui Dumnezeu, să servim la mese.

6:3 Căutați deci fraților șapte bărbați dintre voi având mărturie +bună, plini de Duh Sfânt și înțelepciune pe care *îi* vom pune peste nevoia † aceasta.

6:4 Noi însă în rugăciune și în slujirea Cuvântului vom persevera.

Cei șapte slujitori

6:5 Și a fost plăcut *acest* cuvânt înaintea întregii mulțimi. Și aleseră pe Ștefan, bărbat plin de credință și Duh Sfânt, și pe Filip, și pe Prohor, și pe Nicanor, și pe Timon, și pe Parmen, și pe Nicolae un prozelit din Antiohia,

6:6 pe care *i-* au pus înaintea apostolilor. Și după ce s-au rugat, *își* puseră peste ei mâinile.

6:7 Și cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea numărul ucenicilor în Ierusalim foarte mult; și o mare mulțime de preoți asculta de credință.

5:36 † împrăștiați
5:37 † a atras la revoltă
6:3 † îndatorire, lucrare

Acuzarea lui Ștefan

6:8 Ștefan însă plin de credință și de putere, făcea miracole și semne mari în popor.

6:9 S-au ridicat însă unii din cei din sinagoga zisă a libertinilor și cireneenilor și alexandrinilor și cei din Cilicia și Asia, dezbătând cu Ștefan.

6:10 Și nu aveau tăria să se opună înțelepciunii și Duhului cu care vorbea *el*.

6:11 Atunci au subordonat *niște* bărbați, spunând † că, Am auzit pe acesta † spunând vorbe blasfemiatoare împotriva lui Moise și a lui Dumnezeu.

6:12 Și au întărit poporul, și pe bătrâni, și pe cărturari; și venind asupra lui îl apucară cu forța, și *îl* aduseră în sinedriu.

6:13 Și au stabilit martori falși, spunând, Omul acesta nu încetează cuvinte blasfemiatoare să vorbească împotriva acestui loc sfânt, și legii.

6:14 Căci l-am auzit spunând că Acest Isus Nazarineanul va strica † locul acesta, și va schimba obiceiurile pe care le-a lăsat nouă Moise.

6:15 Și ațintindu-și ochii către el, toți cei șezând în sinedriu văzură fața lui ca o față de înger.

CAPITOLUL 7

Mărturia lui Ștefan

7:1 Și a zis marele preot, Așa deci *lucrurile* acestea astfel sunt?

7:2 El dar zise, Bărbați frați, și părinți, ascultați! Dumnezeu gloriei S-a arătat tatălui nostru Avraam, când era în Mesopotamia înainte să locuiască el în Haran.

7:3 Și zise către el, ieși din pământul tău și din rudenția ta, și vino într-un pământ pe care *ți-l* voi arăta.

7:4 Atunci, ieșind din pământul caldeenilor, a locuit în Haran. Și de acolo, după ce a murit tatăl lui, l-a strămutat în pământul acesta în care voi locuiți acum.

7:5 Și nu i-a dat o moștenire în el, nici *măcar* o talpă de picior; și a promis că-i va da în posesie pământul acela †, și seminției lui după el, neavând el † copil.

7:6 Și a vorbit astfel Dumnezeu, că va fi sămânța lui pribeagă într-un pământ străin, și o vor robi și maltrata patru sute ani.

7:7 Și națiunea care *i-* ar robi o voi judeca Eu, zice Domnul. Și după *lucrurile* acestea vor ieși și *îmi* vor sluji în locul acesta.

7:8 Și i-a dat legământul tăierii împrejur, și astfel *l-* a născut pe Isaac și îl tăie împrejur în ziua a opta; și Isaac *născu* pe Iacov, și Iacov pe cei doisprezece patriarhi.

7:9 Și patriarhii, invidiindu-*l* pe Iosif, *l-* au vândut în Egipt; și a fost Dumnezeu cu el,

6:11 † care spuneau
6:11 † pe el
6:14 † dărâma
7:5 † lit: pe el
7:5 † lit: nefiindu-i lui

7:10 și l-a scăpat din toate necazurile lui, și i-a dat har și înțelepciune înaintea lui faraon împăratul Egiptului. Și l-a stabilit conducător peste Egipt și peste întreaga lui casă.

7:11 Și a venit o foamete peste întreg pământul Egiptului și Canaanului, și necaz mare, și nu găseau hrană părinții noștri.

7:12 Auzind dar Iacov că este grâu în Egipt, a trimis pe părinții noștri întâia oară.

7:13 Și în timpul celei de-a doua, s-a făcut cunoscut Iosif fraților lui; și vizibilă a devenit lui faraon familia lui Iosif.

7:14 Trimițând dar Iosif, chemă pe tatăl lui Iacov, și toată rudenia lui, în totul șaptezeci și cinci de suflete.

7:15 A coborât dar Iacov în Egipt, și și-a sfârșit viața, el și părinții noștri.

7:16 Și au fost strămutați în Sihem, și puși în mormântul pe care-l cumpărase Avraam cu preț de argint de la fiii lui Emor din Sihem.

7:17 Cum însă se apropia timpul promisiunii pe care o jurase Dumnezeu lui Avraam, creșcu poporul și se înmulți în Egipt,

7:18 până când s-a ridicat alt împărat care nu îl știa pe Iosif.

7:19 Acesta, acționând cu viclenie față de neamul nostru, a maltrat pe părinții noștri, ca să-i facă să-și expună pruncii lor ca să nu îi păstreze în viață.

7:20 În acea vreme s-a născut Moise, și era frumos înaintea lui Dumnezeu, care a fost hrănit trei luni în casa tatălui lui.

7:21 Expus fiind însă el, îl luă fata lui faraon, și l-a crescut ea însăși ca fiu.

7:22 Și a fost instruit Moise în toată înțelepciunea egiptenilor; și era puternic în cuvinte și în lucrări.

7:23 Și cum se împliniră pentru el patruzeci de ani de timp, s-au urcat în inima lui să viziteze pe frații lui fiii lui Israel.

7:24 Și văzând pe unul fiind nedreptățit, îl apăra și înfăptui răzbunare pentru cel care era extrem de chinuit, lovind pe egiptean.

7:25 Și se gândea că vor înțelege frații lui că Dumnezeu, prin mâna lui le dă salvare; dar nu au înțeles.

7:26 De asemenea, a doua zi s-a arătat unora care se băteau, și i-a constrâns la pace, zicând, Bărbaților, frați sunteți voi, de ce vă nedreptățiți între voi?

7:27 Dar cel nedreptățind pe aproapele lui, l-îmbrâncit, zicând, Cine te-a pus conducător și magistrat peste noi?

7:28 Nu vrei tu să îmi iei viața, în felul în care ai luat viața ieri egipteanului?

7:29 Și a fugit Moise la cuvântul acesta, și a devenit pribeag în pământul lui Madian, unde a născut doi fii.

7:30 Și împlinindu-se patruzeci de ani, i s-a arătat, în pustia muntelui Sinai, un înger al Domnului în flacăra focului unui rug.

7:25 † percepe

7:26 † în următoarea

7:26 † oc, obligat certând

7:31 Și Moise uitându-se, se miră de viziune. Apropiindu-se dar el să examineze, a venit glasul Domnului către el zicând,

7:32 Eu sunt Dumnezeuul tatălui tău, Dumnezeuul lui Avraam, și Dumnezeuul lui Isaac, și Dumnezeuul lui Iacov. Și de cutremurare fiind cuprins Moise, nu îndrăzni să examineze.

7:33 Și îi zise Domnul, Dezleagă sandaia piciorului tău, căci locul în care stai, pământ sfânt este.

7:34 Uitându-Mă am văzut maltratarea poporului Meu în Egipt, și suspinul lor l-am auzit, și am coborât să-i scap. Și acum vino, te voi trimite în Egipt.

7:35 Acest Moise pe care-l negaseră zicând, Cine te-a pus conducător și magistrat? Pe acesta Dumnezeu conducător și răscumpărător l-a trimis, prin mâna îngerului, cel arătându-se lui în rug.

7:36 Acesta i-a scos, făcând miracole și semne în pământul Egiptului, și în Marea Roșie, și în pustie ani patruzeci.

7:37 Acesta este acel Moise care a zis fiilor lui Israel, Un profet vă va ridica Domnul Dumnezeu nostru dintre frații voștri ca mine.

7:38 Acesta este cel trăind în adunare, în pustie cu îngerul, cel vorbindu-i pe muntele Sinai, și părinților noștri, care au primit grăiri vii, ca să ni le dea nouă.

7:39 Căruia nu au vrut supuși să devină părinții noștri, ci l-au lepădat și și-au întors inimile lor în Egipt,

7:40 zicând lui Aaron, Fă-ne dumnezei care să meargă înaintea noastră; căci Moise acesta care ne-a scos din pământul Egiptului, nu știm ce s-a întâmplat cu el.

7:41 Și au făcut un vițel în zilele acelea, și au adus o jertfă idolului, și s-au bucurat în lucrările mâinilor lor.

7:42 S-a întors dar Dumnezeu, și i-a predat să slujească armatei cerului; așa cum e scris în cartea profeților, Oare animale înjunghiate și jertfe Mi-ați adus patruzeci de ani în pustie, casă a lui Israel?

7:43 Și ați purtat cortul lui Moloh, și steaua dumnezeului vostru Remfan, chipuri pe care le-ați făcut ca să vă închinați lor; și vă voi strămuta dincolo de Babilon.

7:44 Cortul mărturiei era cu părinții noștri în pustie, așa cum rânduise Cel ce îi spusese lui Moise să îl facă după modelul pe care-l văzuse,

7:45 pe care și, primidu-l l-au dus, părinții noștri cu Iosua în țara stăpânită de națiuni, pe care le-a alungat Dumnezeu din fața părinților noștri, până în zilele lui David;

7:46 care a găsit har înaintea lui Dumnezeu, și a cerut să găsească un cort pentru Dumnezeu lui Iacov.

7:47 Solomon însă l-a construit o casă.

7:48 Dar Cel Preaînalt nu locuiește în temple făcute de mâini, așa cum spune profetul,

7:49 Cerul al Meu tronul e, și pământul așternutul picioarelor Mele; ce casă Îmi veți zidi? spune Domnul, sau care e locul odihnei Mele?

7:38 † petrecând

7:50 Nu mâna Mea a făcut toate acestea?

Ștefan îi mustră pe conducătorii iudeilor

7:51 Voi, cu grumazul înțepenit și inimi și urechi netăiate împrejur, voi în continuu Duhului Sfânt vă împotriviți; ca părinții voștri, așa și voi.

7:52 Pe care dintre profeți nu îi persecutără părinții voștri? Și omorără pe cei ce vestiră mai dinainte despre venirea Celui Drept, ai Căruia acum, voi, trădători și ucigași deveniți.

7:53 Care ați primit legea prin dispoziția îngerilor, și nu ați păzit-o.

Omorârea lui Ștefan

7:54 Auzind ei dar acestea, îi tăia în inimile lor, și scrâșneau din dinți împotriva lui.

7:55 Și fiind plin de Duh Sfânt, privind țintă la cer, văzu gloria lui Dumnezeu, și pe Isus stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.

7:56 Și zise, Iată, văd cerurile deschise, și pe Fiul Omului stând în picioare la dreapta lui Dumnezeu.

7:57 Dar ei strigând cu glas mare, *își* astupară urechile lor, și s-au năpustit într-un gând asupra lui.

7:58 Și îmbrâncindu-l afară din cetate, l-au lapidat. Și martorii își puseră hainele lor la picioarele unui tânăr chemat Saul.

7:59 Și lapidau pe Ștefan, care se ruga și spunea, Doamne Isuse, primește duhul meu.

7:60 Și aplecându-și genunchii, strigă cu glas mare, Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta. Și aceasta zicând, a adormit.

CAPITOLUL 8

Persecutarea Adunării

8:1 Saul dar era de acord cu uciderea lui. Și a avut loc în acea zi o persecuție mare împotriva adunării, cea din Ierusalim; și toți au fost împrăștiați prin ținuturile Iudeii și Samariei, în afară de apostoli.

8:2 Și l-au ridicat pe Ștefan niște bărbați evlavioși, și au făcut jale † mare pentru el.

8:3 Saul însă devasta adunarea, prin case intrând. Târând și bărbați și femei, îi preda în închisoare.

Evanghelia în Samaria

8:4 Atunci, cei ce fuseseră împrăștiați străbăteau ținuturile evanghelizând Cuvântul.

8:5 Filip dar, coborând într-o cetate a Samariei, le-a predicat pe Hristos.

8:6 Și luau aminte mulțimile la cele spuse de Filip într-un gând când au auzit ei și au văzut semnele pe care le făcea.

8:2 † batere a pieptului

8:7 Căci mulți dintre cei având duhuri necurate, strigând cu glas mare, *duhurile* ieșeau; și mulți slăbănogiți și schilozi au fost vindecați.

8:8 Și a avut loc bucurie mare în cetatea aceea.

Simon magicianul

8:9 Și un anumit bărbat, pe nume Simon, era mai dinainte în cetate practicând magia, și uimind națiunea Samariei, spunând că este cineva el însuși, unul mare.

8:10 La care luau aminte toți de la mic până la mare, spunând, Aceasta este puterea lui Dumnezeu cea mare.

8:11 Și luau aminte la el, fiindcă de mult timp prin magie îi uimea.

8:12 Când dar au crezut pe Filip care vestea Evanghelia, cele cu privire la Împărăția lui Dumnezeu, și Numele lui Isus Hristos, au fost botezați, bărbați cât și femei.

8:13 Și Simon și el a crezut, și fiind botezat, era cu perseverență pe lângă Filip; și văzând puterile † și semnele care aveau loc, era uimit.

8:14 Auzind însă cei în Ierusalim apostoli că primi Samaria cuvântul lui Dumnezeu, trimiseră la ei pe Petru și Ioan.

8:15 Care după ce au coborât, s-au rugat pentru ei, ca să primească Duhul Sfânt.

8:16 Căci nu fusese coborând peste niciunul din ei; ci numai, botezați fuseseră în Numele Domnului Isus.

8:17 Atunci și-au pus mâinile peste ei, și au primit Duhul Sfânt.

8:18 Văzând dar Simon că prin punerea mâinilor apostolilor fusese dat Duhul Sfânt, le-a adus lucruri de valoare,

8:19 spunând, Dați-mi și mie autoritatea aceasta, ca oricui i-aș pune mâinile să primească Duhul Sfânt.

8:20 Petru însă îi zise, Argintul tău cu tine să fie spre nimicire, pentru că ai gândit că darul lui Dumnezeu pe bani se dobândește.

8:21 Nu este pentru tine parte, nici moștenire, în cuvântul † acesta; căci inima ta nu este sinceră † înaintea lui Dumnezeu.

8:22 Pocăiește-te deci de răul acesta al tău, și imploră pe Dumnezeu, poate atunci ți se va ierta gândul inimii tale,

8:23 căci în fierea amărăciunii, și *în* legătura nedreptății te văd că ești.

8:24 Răspunzând dar Simon zise, Implorați voi pentru mine către Domnul, ca nimic să nu vină peste mine din ce ați spus.

8:25 Atunci ei, în adevăr, după ce au mărturisit și au vorbit Cuvântul Domnului, s-au întors la Ierusalim, și în multe cetăți de-ale samaritenilor vesteau Evanghelia.

Filip și eunucul etiopian

8:26 Și un înger al Domnului a vorbit lui Filip, spunând,

8:13 † lucrările de putere

8:21 † subiectul

8:21 † sinceră

Ridică-te și traversează coborând spre miazăzi, pe calea ce coboară de la Ierusalim la Gaza; aceasta este pustie.

8:27 Și ridicându-se s-a dus. Și iată, un bărbat etiopian, un eunuc, unul puternic la Candace, împărăteasa etiopienilor, care era peste toată visteria ei, care venise să se închine în Ierusalim.

8:28 Și era întorcându-se, și ședea în carul lui. Și citea pe profetul Isaia.

8:29 Și zise Duhul lui Filip, Apropie-te și alătură-te carului acestuia.

8:30 Alergând dar, Filip îl auzi citind pe profetul Isaia, și zise, Atunci în adevăr cunoști ce citești?

8:31 El însă zise, Căci în ce fel aş putea dacă nu mă cineva va călăuzi? Și l-a rugat frumos pe Filip ca urcându-se să se așeze cu el.

8:32 Și porțiunea Scripturii pe care o citea era aceasta, Ca o oaie la înjunghiere a fost dus, și ca un miel înaintea celui ce îl tunde a fost fără voce, *care* așa nu își deschide gura lui.

8:33 În smerenia lui judecata i-a fost ridicată. Și generația lui cine o va descrie, căci a fost ridicată de pe pământ viața lui?

8:34 Răspunzând dar eunucul, lui Filip, zise, Rogu-te, despre cine profetul vorbește aceasta? Despre el însuși, sau despre vreun altul?

8:35 Deschizând dar Filip gura lui, și începând de la scriptura aceasta, i-a vestit Evanghelia lui Isus.

8:36 Și cum mergeau de-a lungul căii, au ajuns la o apă oarecare. Și spuse eunucul, Iată, apă! ce mă împiedică să fiu botezat?

8:37 Și zise Filip, Dacă crezi din toată inima, se poate. Și el răspunzând zise, Cred că Fiul lui Dumnezeu este Isus Hristos.

8:38 Și porunci să se oprească carul. Și coborâră amândoi în apă, și Filip și eunucul, și îl botează.

8:39 Și când s-au ridicat din apă, Duhul Domnului a răpit pe Filip, și nu l-a mai văzut eunucul, căci mergea pe calea lui bucurându-se.

8:40 Filip însă a fost găsit în Azot, și străbătând ținutul, vestea Evanghelia în toate cetățile până a ajuns el la Cezareea.

CAPITOLUL 9

Întoarcerea lui Saul

9:1 Și Saul încă suflând amenințare și ucidere împotriva ucenicilor Domnului,, venind la marele preot,

9:2 ceru de la el scrisori pentru Damasc, către sinagogi, ca dacă vreunii ar fi găsiți ai căii fiind, bărbați cât și femei, legându-i să-i aducă la Ierusalim.

9:3 Și pe când mergea, a ajuns el să se apropie de Damasc, și dintr-odată străluci împrejurul și lui lumină din cer.

9:4 Și căzând la pământ, auzi un glas spunându-i, Saule, Saule, de ce Mă persecuți?

9:5 Iar el zise, Cine ești Doamne? Și Domnul zise, Eu sunt Isus pe care tu Îl persecuți. Greu îți e împotriva țepușului să lovești cu piciorul?

9:6 Cuprins de cutremur cât și stupefiat, zise, Doamne ce-mi ceri să fac? Și zise Domnul către el, Dar ridică-te și intră în cetate, și ți se va spune *ceea* ce tu trebuie să faci.

9:7 Iar bărbații care călătoreau cu el stăteau amuțiți de buimăceală, auzind în adevăr glasul, pe nimeni însă nu vedeau.

9:8 Se sculă dar Saul de la pământ, și având deschise ochii lui, pe nimeni nu vedea; și de mână apucându-l, l-au dus la Damasc.

9:9 Și a fost zile trei ne văzând, și ne mâncând nici bând.

9:10 Și era un anumit ucenic în Damasc, cu numele Anania. Și zise către el Domnul într-o viziune, Anania! Și el zise, Iată-mă, Doamne.

9:11 Și Domnul către el, Ridică-te, mergi pe strada chemată, Cea directă, și caută, în casa lui Iuda, pe cel cu numele Saul din Tars †, căci iată el se roagă,

9:12 și a văzut în viziune un bărbat pe nume Anania, intrând și punându-și peste el mâna, ca să-și recapete vederea.

9:13 Răspunse dar Anania, Doamne, am auzit de la mulți despre bărbatul acesta, cât de multe rele a făcut sfinților Tăi în Ierusalim.

9:14 Și aici are putere de la marii preoți să lege pe toți cei ce cheamă Numele Tău.

9:15 Zise dar către el Domnul, Mergi! Căci un vas al alegerii Îmi este el, ca să poarte Numele Meu înaintea națiunilor, și a împăraților, și a fiilor lui Israel.

9:16 Căci Eu îi voi arăta lămurit cât de mult trebuie el pentru Numele Meu să sufere.

9:17 S-a dus dar Anania și a intrat în casă, și punându-și peste el mâinile, a zis, frate Saul, Domnul m-a trimis, Cel ce ți S-a arătat pe calea pe care veneai, ca să-ți recapete vederea, și să fii umplut de Duh Sfânt.

9:18 Și îndată au căzut de pe ochii lui ca niște solzi, și își recăpătă vederea, și ridicându-se a fost botezat.

9:19 Și luând hrană, i-au revenit forțele. Și a petrecut Saul cu ucenicii din Damasc câteva zile.

9:20 Și îndată în sinagogi predica pe Hristos, că Acesta este Fiul lui Dumnezeu.

9:21 Și erau uimiți toți cei ce-l auzeau, și spuneau, Nu acesta este cel ce devastează în Ierusalim pe cei ce cheamă Numele Acesta, și aici pentru aceasta a venit, ca legați să-i ducă la marii preoți?

8:38 † la

9:3 † oc, Fap 22:6

9:6 † lit: vrei

9:11 † lit: tarseul

Saul în Damasc și la Ierusalim

9:22 Saul însă din ce în ce mai puternic devenea, și dădea de rușine pe iudeii care locuiau în Damasc, arătând că Acesta este Hristosul.

9:23 Cum însă s-au împlinit zile multe, se sfătuiră iudeii să termine † cu el.

9:24 Dar a fost adus la cunoștința lui Saul complotul lor. Și supravegheau cu atenție porțile ziua cât și noaptea, ca să îi ia viața.

9:25 Și luându-l ucenicii noaptea, îl coborâră prin *al cetății* zid, lăsându-l jos într-un coș.

9:26 Ajungând dar Saul în Ierusalim, încerca să se alăture ucenicilor; și tuturor le era frică de el, ne crezând că este ucenic.

9:27 Barnaba însă, luându-l, îl duse la apostoli, și le-a descris cum pe cale a văzut pe Domnul, și că El i-a vorbit, și cum în Damasc a vorbit cu îndrăzneală în Numele lui Isus.

9:28 Și era cu ei intrând în Ierusalim,

9:29 și vorbind cu îndrăzneală în Numele Domnului Isus, și vorbea și dezbătea cu eleniștii; ei însă încercau să-i ia viața.

9:30 Și luând cunoștință de aceasta frații l-au coborât la Cezareea, și l-au trimis la Tars.

9:31 Atunci deci adunările prin toată Iudeea și Galileea și Samaria aveau pace, zidindu-se și umblând în frica Domnului și prin mângâierea Sfântului Duh se înmulțeau.

Vindecarea lui Enea

9:32 Și a fost că, Petru trecând prin toate *ținuturile*, a coborât și la sfinții locuind în Lida,

9:33 Și găsi acolo un anumit om, cu numele Eneas, care era de opt ani întins pe un palet, care era slăbănog †.

9:34 Și îi zise Petru, Eneas te vindecă Isus Hristosul; ridică-te și strânge-ți patul. Și îndată s-a ridicat.

9:35 Și l-au văzut toți locuitorii Lidei și Saronei, care s-au întors la Domnul.

Învierea Tabitei

9:36 Și în Iope era o anumită ucenică, cu numele Tabita, care tradus se spune Dorca. Ea era plină de bune lucrări și de milosteniile pe care le făcea.

9:37 Și s-a întâmplat în zilele acelea, că îmbolnăvindându-se ea, a murit. Și spălându-o a pus-o în camera de sus.

9:38 Aproape dar fiind Lida de Iope, ucenicii auzind că Petru este în ea †, trimiseră doi bărbați la el, rugându-l, să nu întârzie să traverseze până la ei.

9:39 Ridicându-se dar Petru a mers cu ei, care ajungând, au urcat în camera de sus. Și stătură lângă el toate văduvele plângând, și arătându-i cămășile și hainele, toate câte le făcuse Dorca cu ele când era.

9:23 † să îi ia viața

9:33 † 1 oc, Gen 4:15, Luc 5:24, Evr 12:12

9:38 † în cetatea Lida

9:40 Și scoțând afară pe toți Petru, aplecându-și genunchii, s-a rugat. Și întorcându-se către trup, zise, Tabita, ridică-te! Ea dar deschise ochii ei, și văzând pe Petru, a șezut.

9:41 Și dându-i mâna, a ridicat-o, și chemând pe cei sfinți și pe văduve, le-a înfățișat-o vie.

9:42 Și cunoscut a devenit *aceasta* în întreaga Iope. Și mulți au crezut în Domnul.

9:43 Și s-au petrecut zile multe *în care* a rămas el în Iope la un oarecare Simon, un tăbăcar.

CAPITOLUL 10

Corneliu

10:1 Și un bărbat oarecare era în Cezareea, cu numele Corneliu, un centurion din cohorta chemată Italică;

10:2 evlavios și fiindu-i frică de Dumnezeu cu toată casa lui, făcând și milostenii multe poporului, și implorând pe Dumnezeu în mod continuu.

10:3 El a văzut într-o viziune *în mod* lămurit pe la ora nouă din zi, un înger al lui Dumnezeu intrând la el, și zicându-i, Corneliu!

10:4 Iar el, uitându-se țință la el, și înfricoșat devenind, a zis, Ce este, Doamne? Și i-a zis, Rugăciunile tale și milosteniile tale s-au suit spre aducere aminte înaintea lui Dumnezeu.

10:5 Și acum trimite la Iope niște bărbați, și cheamă să vină Simon, care e chemat și Petru.

10:6 Acesta găzduiește la un oarecare Simon, un tăbăcar, a cărui casă este lângă mare; acesta îți va spune ceea ce tu trebuie să faci.

10:7 Și când a plecat îngerul care vorbise lui Corneliu, chemând doi din servitorii casei lui, și un soldat evlavios dintre cei ce erau permanent cu el,

10:8 și relatându-le toate, i-a trimis la Iope.

10:9 Și a doua zi, călătorind ei, și de cetate apropiindu-se, a urcat Petru pe acoperiș ca să se roage pe la ora șase.

Viziunea lui Petru

10:10 Și i s-a făcut foarte foame, și voia să mănânce. Și în timp ce pregăteau ei, a căzut peste el un extaz.

10:11 Și a văzut cerul deschis, și coborându-se spre el un fel de vas ca o pânză mare, cu cele patru colțuri legate, și lăsată jos pe pământ,

10:12 în care erau toate patrupezele pământului, și fiarele, și târâtoarele, și păsările cerului.

10:13 Și a venit un glas către el, Ridică-te Petru, înjunghie și mănâncă.

10:14 Și Petru zise, Nicidecum, Doamne, căci niciodată nu am mâncat ceva întinat sau necurat.

10:15 Și glasul din nou, de-a doua oară, către el, Ceea ce Dumnezeu a curățit, tu să nu întinezi.

10:16 Și aceasta a avut loc de trei ori. Și din nou a fost ridicat vasul în cer.

10:17 Și cum în sine era nedumerit Petru despre ce ar fi viziunea pe care o văzuse, că iată, bărbații trimiși de Corneliu, întrebând despre casa lui Simon, au stat la poartă.

10:18 Și strigând au întrebat dacă Simon zis și Petru acolo găzduiește.

10:19 Și *pe când* Petru se gândea la viziune, îi zise Duhul, Iată, trei bărbați te caută;

10:20 dar ridicându-te, coboară și mergi cu ei, de nimic îndoindu-te, fiindcă Eu i-am trimis.

10:21 Coborând dar Petru la *acei* bărbați, zise, Iată, eu sunt cel pe care-l căutați. Care *e* motivul pentru care sunteți aici.

10:22 Ei dar au zis, Corneliu, un centurion, bărbat drept și cu frică de Dumnezeu, și cu mărturie de la întreaga națiune a iudeilor, a fost divin înștiințat printr-un înger sfânt, să te cheme să vii în casa lui, și să audă cuvinte de la tine.

10:23 Atunci, invitându-i, i-a găzduit. Și a doua zi Petru a ieșit cu ei; și unii din frații din Iope au mers împreună cu el.

Petru și Corneliu

10:24 Și a doua zi au intrat în Cezareea. Și Corneliu era în așteptarea lor, și convocase pe rudele lui și pe prietenii apropiați.

10:25 Și cum s-a întâmplat să intre Petru, întâmpinându-l, Corneliu, căzând la picioarele lui, i se închină.

10:26 Dar Petru sculându-l, spuse, Ridică-te! și eu om sunt.

10:27 Și conversând cu el, a intrat și a găsit strânși pe mulți.

10:28 Și a zis către ei, Voi știți că este ilegal pentru un bărbat iudeu, să se alipească sau să se apropie de un străin. Și mie Dumnezeu *mi-a* arătat să +nu numesc pe niciun om întinat sau necurat.

10:29 Și de aceea, fiind chemat să vin fără împotrivire am venit. Vă întreb deci pentru ce subiect m-ați chemat să vin.

10:30 Și Corneliu spuse, Acum patru zile, până în această oră eram în post †, și în a noua oră mă rugam în casa mea; și iată, un bărbat a stat în picioare înaintea mea, în haină strălucitoare.

10:31 Și a spus, Corneliu, a fost ascultată a ta rugăciune, și milosteniile tale au fost pomenite înaintea lui Dumnezeu.

10:32 Trimite deci la Iope, și cheamă să vină Simon, care e chemat și Petru; acesta găzduiește în casa lui Simon, un tăbăcar, lângă mare; care, venind îți va vorbi.

10:33 De îndată deci am trimis către tine; și tu, bine ai făcut venind. Acum deci, noi toți, înaintea lui Dumnezeu suntem aici ca să auzim toate lucrurile † poruncite ție de Dumnezeu.

10:34 Deschizând dar Petru gura lui, zise, În adevăr realizez că nu este părtinitor † Dumnezeu.

10:35 Ci în orice națiune, cel căruia *îi* este frică de El, și lucrează dreptatea, plăcut *îi* este.

10:30 † posteam

10:33 † lit: cele

10:34 † caută la față

10:36 Cuvântul pe care l-a trimis fiilor lui Israel, evanghelizând pace prin Isus Hristos, Acesta este tuturor Domn.

10:37 Voi știți lucrul care s-a întâmplat în toată Iudeea, începând din Galileea, *odată* cu botezul pe care l-a proclamat Ioan.

10:38 Isus, cel din Nazaret, cum l-a uns Dumnezeu cu Duh Sfânt și putere; Care a umblat din loc în loc făcând bine și vindecând pe toți cei asupriți de diavolul; căci Dumnezeu era cu El.

10:39 Și noi suntem martori ai tuturor lucrurilor pe care le-a făcut El, și în ținutul iudeilor, și în Ierusalim; Căruia l-au luat viața atârându-l pe lemn.

10:40 Pe Acesta Dumnezeu l-a înviat a treia zi, și l-a dat vizibil să devină;

10:41 nu întregului popor, ci martorilor, cei ce fuseseră mai dinainte aleși de Dumnezeu, nouă care am mâncat și am băut cu El după învierea Lui din morți.

10:42 Și ne-a îndemnat să predicăm poporului, și să dăm mărturie că El este Cel rânduit de Dumnezeu Judecător al viilor și al morților.

10:43 Lui, toți profeții *îi* aduc mărturie, că iertarea păcatelor o primește, prin Numele Lui, oricine crede în El.

Națiunile primesc darul Duhului Sfânt

10:44 Pe când spunea Petru vorbele acestea, a căzut Duhul Sfânt peste toți cei ce ascultau Cuvântul.

10:45 Și erau uimiți credincioșii din tăierea împrejur, toți câți veniseră cu Petru, că și peste națiuni darul Sfântului Duh fusese vărsat.

10:46 Căci îi auzeau vorbind în limbi, și preamărind pe Dumnezeu. Atunci a răspuns Petru,

10:47 Oare apa, oprită ar putea să fie de cineva, ca să nu fie botezați aceștia, care au primit Duhul Cel Sfânt la fel ca și noi?

10:48 Și a dispus ca ei să fie botezați în Numele Domnului. Atunci l-au rugat să rămână *cu ei* câteva zile.

CAPITOLUL 11

Petru raportează înaintea Adunării de la Ierusalim

11:1 Au auzit dar apostolii și frații care erau în Iudeea, că și națiunile au primit Cuvântul lui Dumnezeu.

11:2 Și când a urcat Petru la Ierusalim, emiteau îndoieli cu privire la el cei din tăierea împrejur,

11:3 spunând că, La bărbați netăiați împrejur fiind, ai intrat și ai mâncat cu ei.

11:4 Începând dar Petru le-a expus *lucrurile* unul după altul, spunând,

11:5 Eu eram în cetatea Iope rugându-mă. Și am văzut într-un extaz o viziune, coborându-se un fel de vas ca o pânză mare, cu cele patru colțuri legate, *coborându-se* din cer și venind până la mine;

11:6 în care privind țintă am examinat, și am văzut patrupedele pământului, și fiarele, și târătoarele, și păsările cerului.

11:7 Și am auzit un glas spunându-mi, Ridicându-te, Petre, înjunghie și mănâncă.

11:8 Și am zis, Nicidecum, Doamne, căci nimic întinat sau necurat niciodată nu a intrat în gura mea.

11:9 Și mi-a răspuns glasul de-a doua oară din cer, Ceea ce Dumnezeu a curățit, tu să nu întinezi.

11:10 Și aceasta a avut loc de trei ori. Și din nou a fost ridicat totul în cer.

11:11 Și iată, îndată trei bărbați au stat lângă casa în care eram: erau cei trimiși de la Cezareea la mine.

11:12 Și mi-a zis Duhul să merg cu ei, de nimic îndoindu-mă. Și au mers cu mine și cei șase frați, aceștia, și am intrat în casa bărbatului.

11:13 Și el ne-a relatat cum a văzut pe înger în casa lui, ținându-se acolo și zicându-i, Trimite la Iope niște bărbați, și cheamă să vină Simon, care e chemat și Petru,

11:14 care va pronunța vorbe către tine prin care vei fi salvat, tu și toată casa ta.

11:15 Și pe când începeam eu să vorbesc, a căzut Duhul Sfânt peste ei așa cum și peste noi la început.

11:16 Și mi-am amintit vorba Domnului, cum a spus, Ioan în adevăr a botezat cu apă, voi însă veți fi botezați în Duh Sfânt.

11:17 Dacă deci un egal dar le-a dat Dumnezeu ca și nouă care am crezut în Domnul Isus Hristos, eu dar, cine eram ca să pot opri pe Dumnezeu?

Întoarcerea națiunilor la Dumnezeu

11:18 Și auzind acestea, au tăcut, și L-au glorificat pe Dumnezeu, spunând, Așadar, în adevăr, și națiunilor Dumnezeu pocăința a dat-o spre viață.

Adunarea din Antiohia

11:19 Cei deci, pe de altă parte, care fuseseră împrăștiați de la necazul care avusese loc cu Ștefan, au mers până în Fenicia, și Cipru, și Antiohia, nimănui vorbind Cuvântul, decât numai iudeilor.

11:20 Au fost însă unii dintre ei, bărbați ciprioți și cireneeni, care intrând în Antiohia, au vorbit către greci, evanghelizând pe Domnul Isus.

11:21 Și era mâna Domnului cu ei; și un mare număr crezând, s-au întors la Domnul.

11:22 Și a fost auzit cuvântul în urechile adunării din Ierusalim, *cuvântul* despre ei; și au trimis pe Barnaba să meargă până în Antiohia.

11:23 Care ajungând și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat, și i-a îndemnat pe toți ca prin voința și inimii să rămână în Domnul.

11:23 † hotărârea, statornicia

11:24 Căci era bărbat bun, și plin de Duh Sfânt și credință. Și a fost adăugată o mulțime mare Domnului.

11:25 Și a plecat la Tars Barnaba, să-l caute pe Saul.

11:26 Și găsimdu-l, l-a adus la Antiohia. Și au petrecut ei un an întreg strângându-se cu adunarea, și învățând o mulțime mare. Și au fost tratați pentru întâia oară în Antiohia ucenicii *drept* creștini.

11:27 Și în acele zile coborâra din Ierusalim niște profeți la Antiohia.

Duhul Sfânt anunță o foamete

11:28 Și ridicându-se unul din ei, pe nume Agab, indică prin Duhul o foamete mare urmând să fie peste întreaga lume locuită; care a și avut loc sub Claudiu Cezar.

11:29 Iar ucenicii, în funcție de cum îi dădea mâna unuia sau altuia, au stabilit ca fiecare din ei, pentru slujbă să trimită un *ajutor* locuind în Iudeea fraților;

11:30 ceea ce au și făcut, trimițându-l către bătrâni prin mâna lui Barnaba și Saul.

CAPITOLUL 12

Irod ucide pe Iacov

12:1 Și în acea vreme, a pus, Irod împăratul, mâinile ca să maltrateze pe unii din cei din adunare.

12:2 Și luă viața lui Iacov, fratele lui Ioan cu sabia.

12:3 Și văzând că *aceasta* plăcut este iudeilor, a mai adăugat să-l aresteze și pe Petru, (erau dar zilele Azimelor),

12:4 pe care și prinzându-l, îl puse în închisoare, predându-l la patru străji de patru soldați să-l păzească, vrând ca după Paște să-l aducă poporului.

Eliberarea lui Petru din închisoare

12:5 Astfel deci Petru era păzit în închisoare; și rugăciunea era neîncetată, adusă de adunare către Dumnezeu pentru el.

12:6 Când însă urma să-l scoată afară Irod, în noaptea aceea, era Petru dormind între doi soldați, fiind legat cu două lanțuri; și străjerii înaintea ușii păzeau închisoarea.

12:7 Și iată, un înger al Domnului a stat acolo, și o lumină a iradiat în închisoare; și lovind coasta lui Petru l-a trezit, spunând, Ridică-te în grabă! Și i-au căzut lanțurile de la mâini.

12:8 Și zise îngerul către el, Încinge-te și încălță-ți și sandalele tale. Și făcu așa. Și îi spuse, Îmbracă haina ta și urmează-mă.

12:9 Și ieșind, l-a urmat; și nu știa că adevărat era ce avea loc prin înger; și gândea că o viziune vede.

12:10 Și trecând de o primă strajă și de o a doua, au venit în fața porții de fier, cea ducând înspre cetate, care de la sine s-a deschis lor. Și ieșind au mers înainte pe o stradă, și deîndată s-a despărțit îngerul de el.

12:11 Și Petru venindu-și în fire, zise, Acum știu cu adevărat că a trimis Domnul pe îngerul Lui, și m-a scăpat din mâna lui Irod, și de toată așteptarea poporului iudeu.

12:12 Și devenind conștient veni la casa Mariei mama lui Ioan (cel zis și Marcu), unde erau mulți adunați și se rugau.

12:13 Și ciocănind Petru la ușa pridvorului, veni o slujnică să asculte, pe nume Roda.

12:14 Și recunoscând vocea lui Petru, de bucurie nu deschise pridvorul, ci alergând, dădu de știre că este Petru înaintea pridvorului.

12:15 Și cei *ce erau* cu ea au zis, Ai înnebunit. Ea însă susținea cu tărie că așa este †. Ei însă spuneau, Îngerul lui este.

12:16 Dar Petru continua să ciocănească; și deschizând, l-au văzut, și erau uluiți.

12:17 Și făcând-le semn cu mâna să tacă, le-a istorisit cum Domnul îl scosese din închisoare. Și zise, Dați de știre lui Iacov și fraților *toate* acestea. Și ieșind a plecat în alt loc.

12:18 Și făcându-se zi, a fost agitație mare † printre soldați, ce anume deci se petrecuse cu Petru.

12:19 Și Irod îl caută stăruitor, și ne găsindu-l, după ce puse întrebări străjilor, porunci să li se ia viața. Și el coborând din Iudeea la Cezareea, a rămas acolo.

12:20 Și era Irod foarte mâniat pe cei din Tir și Sidon; și într-un gând, ei s-au apropiat de el, și convingând pe Blast, cel ce era peste camera împăratului, au cerut pace, fiindcă era hrănit al lor ținut de la împărăție.

Moartea lui Irod

12:21 Și într-o zi stabilită Irod, îmbrăcând haina împărătească, și șezând pe estradă, ținu un discurs pentru ei.

12:22 Iar poporul strigă, Glas de dumnezeu, și nu de om.

12:23 Și îndată îl lovi un înger al Domnului pentru că nu dăduse glorie lui Dumnezeu. Și fiind mâncat de viermi, și-a dat duhul.

12:24 Dar Cuvântul lui Dumnezeu creștea și se înmulțea.

12:25 Iar Barnaba și Saul se întoarseră de la Ierusalim, după ce și-au împlinit slujba, luând cu ei și pe Ioan, cel chemat Marcu.

CAPITOLUL 13

Banaba și Saul în prima călătorie misionară

13:1 Erau dar unii în Antiohia, în cea fiind *acolo* adunare, profeți și învățători care *erau*, atât Barnaba, cât și Simeon, cel numit Niger, și Luciu cireneanul, Manaen, și el, *care cu* Irod tetrarhul fusese crescut împreună, și Saul.

13:2 Slujind dar ei Domnului, și postind, zise Duhul Sfânt, Puneți deoparte acum pentru Mine pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.

13:3 Atunci postind și rugându-se, și punând mâinile *peste* ei, îi lăsară să plece.

12:15 † lit. are loc

12:18 † lit. nu mică

În Cipru

13:4 Aceștia în adevăr atunci, plecând prin Duhul Sfânt, au coborât la Seleucia, și de acolo au plecat cu corabia spre Cipru.

13:5 Și ajungând în Salamina, vestiră Cuvântul lui Dumnezeu în sinagoga iudeilor; și aveau și pe Ioan ca slujitor.

13:6 Și străbătând insula până la Pafos, au găsit un mag, un fals profet, un iudeu al cărui nume era Barisus,

13:7 care era cu proconsulul Sergius Paulus, un bărbat cu pricepere. Acesta chemând pe Barnaba și Saul, căuta cu stăruință să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

Falsul-profet Elima

13:8 Se opuse însă lor Elima magul (căci așa e tradus numele lui), căutând să întoarcă pe proconsul de la credință.

13:9 Și Saul, cel *zis* și Pavel, fiind plin de Duhul Sfânt, și privind țintă la el,

13:10 zise, O! *tu* cel plin de toată viclenia, și de toată mârșăvia, fiu al diavolului, vrăjmaș al oricărei dreptăți, nu vei înceta să strici căile Domnului cele netede?

13:11 Și acum, iată, mâna Domnului *e* peste tine, și vei fi orb, ne văzând soarele pentru o vreme. Și îndată căzu peste el ceață și întuneric, și băjbâind căuta pe cineva care să-l călăuzească.

13:12 Atunci văzând proconsulul ce se întâmplase, a crezut, fiind uimit de învățătura Domnului.

În Perga și Antiohia Pisidiei

13:13 Și mergând cu corabia de la Pafos, cei din jurul lui Pavel, veniră în Perga Pamfiliei. Și Ioan se despărți de ei, întorcându-se la Ierusalim.

13:14 Iar ei plecând de la Perga, veniră în Antiohia Pisidiei, și intrând în sinagogă în ziua sabatului, șezură.

13:15 Și după citirea legii și a profeților, trimiseră mai marii sinagogii către ei, spunând, Bărbați frați, dacă aveți † un cuvânt în voi de mângâiere pentru popor, vorbiți.

13:16 Și ridicându-se Pavel, și făcând semn cu mâna, zise, Bărbați israeliți, și voi cei ce aveți frică de Dumnezeu, ascultați.

13:17 Dumnezeuul poporului acestuia Israel a ales pe părinții noștri, și poporul *l-* a înălțat *pe când era* în pribegia din pământul Egiptului, și cu braț înălțat i-a scos din el.

13:18 Și *ca după* patruzeci de ani de timp i-a purtat în pustie.

13:19 Și după ce a dat jos șapte națiuni în pământul Canaanului, le-a împărțit spre moștenire pământul acelora.

13:20 Și după acestea, *ca după* ani patru sute și cincizeci, a dat judecători, până la Samuel profetul.

13:21 Apoi au cerut un împărat. Și le-a dat Dumnezeu pe Saul fiul lui Chis, bărbat din seminția lui Beniamin, ani patruzeci.

13:15 † lit. este

13:22 Și dându-l la o parte, le sculă pe David drept împărat, despre care a și zis mărturisind, Am găsit pe David fiul † lui Iese, bărbat după inima Mea, care va face toate voile Mele.

13:23 Dumnezeu din sămânța Acestuia, după promisiune, a suscitāt lui Israel salvare, un Salvator, pe Isus,

13:24 *Despre care* a propovăduit Ioan, înainte să fi avut loc † venirea † Lui, botezul pocăinței întregului popor al lui Israel.

13:25 Și când își împlinea Ioan alergarea, a zis, Cine presupuneți că eu sunt? Nu sunt eu. Ci iată, vine după mine, Acela căruia nu sunt vrednic sandaua piciorului să-I dezleg.

13:26 Bărbați frați, fiii ai neamului lui Avraam, și cei dintre voi având frică de Dumnezeu, vouă *acest* cuvânt al salvării acesteia v-a fost trimis.

13:27 Căci cei ce locuiesc în Ierusalim, și conducătorii lor, pe Aceasta necunoscându-L, nici glasurile profeților, care în mod corespunzător în fiecare sabbat se citesc, judecându-L le-au împlinit.

13:28 Și nici un motiv de moarte negăsind, cerură lui Pilat să-I ia viața.

13:29 Și cum împliniră toate cele cu privire la El scrise, coborându-L de pe lemn, *Îl* puseră într-un mormânt.

13:30 Dar Dumnezeu L-a înviat dintre morți.

13:31 Care S-a arătat timp de multe zile celor care merseseră cu El din Galileea până la Ierusalim, care sunt martorii Lui în fața poporului.

13:32 Și noi vă binevestim promisiunea făcută către părinți,

13:33 că pe aceasta Dumnezeu a împlinit-o *pentru* copiii lor, *care suntem* noi, înviindu-L pe Isus; cum și în psalmul al doilea e scris, Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

13:34 Și că L-a înviat din morți, ca să nu Se mai întoarcă în putrezire, astfel a fost spus, întrucât, Vă voi da pe cele pioase ale lui David, cele demne de crezare.

13:35 De aceea, și în alt loc spune, nu vei da pe Cel Pios al Tău să vadă putrezirea.

13:36 Căci David în adevăr, în generația lui lucrând la sfatul lui Dumnezeu, a adormit, și a fost adăugat la părinții lui, și a văzut putrezirea.

13:37 Dar Cel pe care Dumnezeu L-a înviat, nu vede putrezirea.

13:38 Cunoscute deci să vă fie bărbați frați, că prin Acesta, vouă iertarea păcatelor *vă* este vestită,

13:39 și de toate cele de care nu ați putut, prin legea lui Moise, să fiți îndreptați, în Acesta oricine crede e îndreptățit.

13:40 Luați aminte deci, ca să nu vină peste voi, ce a fost spus prin profeți,

13:41 Vedeți, disprețuitorilor, și mirați-vă și dispăreți. Căci o lucrare Eu lucrez în zilele voastre, pe care nicidecum nu o veți crede dacă cineva v-o va istorisi.

13:22 † lit. cel

13:24 † lit. prezenței

13:24 † lit. venirea

13:42 Și ieșind din sinagoga iudeilor, *îi* rugau națiunile ca în următorul sabbat, să le vorbească aceste lucruri.

13:43 Și după ce s-a împrăștiat sinagoga, *îi* urmau mulți iudei și închinători prozeliți, pe Pavel și pe Barnaba, care vorbind, îi îndemneau să stăruiască în harul lui Dumnezeu.

13:44 Și în următorul sabbat aproape toată cetatea s-a strâns să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

13:45 Văzând însă iudeii mulțimile, s-au umplut de invidie, și contraziceau cele ce de Pavel erau spuse, contrazicând și blasfemiind.

13:46 Vorbind însă cu îndrăzneală, Pavel și Barnaba, au zis, Vouă era important ca mai întâi să fie vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, dar fiindcă îl lepădați, și ne vrednici vă judecați pe voi înșivă de viața veșnică, iată, ne întoarcem către națiuni.

13:47 Căci așa ne-a poruncit Domnul, *spunând*, Te-am pus drept lumină a națiunilor, ca să fi Tu drept salvare până la marginile pământului.

13:48 Și auzind națiunile s-au bucurat și au glorificat Cuvântul Domnului; și au crezut toți câți erau rânduiți pentru viața veșnică.

13:49 Și a fost purtat Cuvântul Domnului prin întregul ținut.

13:50 Dar iudeii au întăritat pe femeile pioase, și pe cele de cinst, și pe cei de frunte ai cetății; și au stârnit o persecuție împotriva lui Pavel și lui Barnaba, și i-au izgonit din hotarele lor.

13:51 Ei însă, scuturând praful de pe picioarele lor împotriva lor, au venit în Iconia.

13:52 Și ucenicii erau umpluți de bucurie și de Duh Sfânt.

CAPITOLUL 14

Pavel și Barnaba în Iconia

14:1 Și s-a întâmplat în Iconia, când împreună au intrat ei în sinagoga iudeilor, și au vorbit așa încât au crezut iudei cât și greci, o mare mulțime.

14:2 Însă neascultând iudeii, au stârnit și au tulburat sufletele națiunilor împotriva fraților.

14:3 Atunci, în adevăr, destul de mult timp au petrecut acolo vorbind cu îndrăzneală în Domnul, Care aducea mărturie Cuvântului harului Lui, dând semne și miracole să aibă loc prin mâinile lor.

14:4 Și s-a separat mulțimea cetății; și unii erau cu iudeii, și unii cu apostolii.

14:5 Și cum a avut loc o mișcare a națiunilor, cât și a iudeilor cu conducătorii lor, ca să-i insulte și să-i lapideze.

14:6 *și* ei știind bine *aceasta*, au fugit la adăpost în cetățile Liconia, Lистра și Derbe, și ținutul dimprejur,

14:7 și acolo, la fel, erau evanghelizând.

În Lистра și Derbe

14:8 Și un oarecare bărbat în Listra, neputincios de picioare,

ședea, olog din pânțele mamei lui fiind, care niciodată nu mersese.

14:9 Acesta asculta pe Pavel vorbind: care privind țintă la el, și văzând că avea credință, ca să fie vindecat,

14:10 zise cu glas puternic, Ridică-te pe picioarele tale, drept. Și el a sărit și a umblat.

14:11 Iar mulțimile văzând ce făcuse Pavel, au ridicat glasul lor în licaoniană, spunând, Dumnezeii devenind ca oamenii, au coborât la noi.

14:12 Și *il* chemau pe Barnaba, Zeus, și pe Pavel, Hermes, fiindcă el era cel ce lua cuvântul.

14:13 Și preotul lui Zeus, care era înaintea cetății lor, tauri și ghirlande înaintea porților aducând, împreună cu mulțimile, voiau să aducă jertfă.

14:14 Auzind *aceasta* însă, apostolii Barnaba și Pavel, rupându-și hainele lor, au sărit în *mijlocul* mulțimii strigând,

14:15 și spunând, Bărbaților, de ce acestea *le* faceți? Și noi oameni de aceeași fire suntem cu voi *și* vă vestim Evanghelia; ca voi de la aceste deșertăciuni să vă întoarceți către Dumnezeu Cel Viu, Care a făcut cerul și pământul, și marea, și toate cele din ele.

14:16 Care în generațiile trecute a îngăduit tuturor națiunilor să meargă pe căile lor.

14:17 și totuși nu S-a lăsat fără mărturie pe Sine, *ci* bine a făcut din ceruri, vouă ploii dându-vă, și vremuri roditoare, umplând cu hrană și cu bucurie inimile voastre.

14:18 Și acestea zicând, cu greu au oprit mulțimile să nu le aducă jertfă.

Lapidarea lui Pavel

14:19 Venind dar, din Antiohia și Iconia, iudei, și convingând mulțimile, și lapidând pe Pavel, l-au târât afară din cetate, presupunându-l mort.

14:20 Dar înconjurându-l ucenicii, *Pavel* ridicându-se, a intrat în cetate. Și a doua zi a plecat cu Barnaba la Derbe.

Întoarcerea în Antiohia Siriei

14:21 După ce au vestit Evanghelia și în cetatea aceea, și au făcut ucenici mulți, s-au întors în Listra, și în Iconia, și în Antiohia,

14:22 întărind suflete ucenicilor, îndemnându-i să stăruiască în credință, și *spunând* că prin multe necazuri trebuie să intrăm noi în împărăția lui Dumnezeu.

Bătrâni sunt rânduiți în fiecare adunare

14:23 Și stabilindu-le bătrâni în fiecare adunare, după ce s-au rugat cu posturi †, i-au încredințat Domnului în Care crezuseră.

14:24 Și trecând prin Pisidia, au venit în Pamfilia.

14:25 Și vorbind în Perga Cuvântul, au coborât în Atalia.

14:23 † pluralul lui "post"

14:26 De acolo au navigat spre Antiohia, de unde fuseseră încredințați harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea pe care *o* împliniseră.

14:27 Și după ce au ajuns, și au adunat adunarea, au relatat toate câte le făcuse Dumnezeu cu ei, și că deschisese națiunilor ușa credinței.

14:28 Și au rămas acolo timp mult † *împreună* cu ucenicii.

CAPITOLUL 15

Consiliul de la Ierusalim

15:1 Și unii, coborând din Iudeea, învățau pe frați, *zicând* că, Dacă nu vă tăiați împrejur după obiceiul lui Moise, voi nu puteți să fiți salvați.

15:2 Având loc deci un tumult și o discuție foarte mare † din partea lui Pavel și a lui Barnaba cu ei, au hotărât să urce Pavel și Barnaba și câțiva alții dintre ei către apostolii și bătrânii din Ierusalim cu privire la problema aceasta.

15:3 Ei deci, trimiși fiind de adunare, au străbătut Fenicia și Samaria, istorisind întoarcerea națiunilor, și au făcut bucurie mare tuturor fraților.

15:4 Și ajungând la Ierusalim au fost primiți de adunare, și de apostoli și de bătrâni, și *le*-au relatat toate câte Dumnezeu făcuse cu ei.

15:5 Și s-au ridicat unii din partida fariseilor credincioși, spunând că trebuie să fie tăiați împrejur aceștia, cât și să *li* se impună să țină legea lui Moise.

15:6 Și s-au strâns apostolii și bătrânii să vadă despre subiectul acesta.

15:7 Și multă discuție având loc, ridicându-se Petru, zise către ei, Bărbați frați, voi știți că din zilele de la început, Dumnezeu, dintre noi, a ales ca prin gura mea să audă națiunile Cuvântul Evangheliei, și să creadă.

15:8 Și Cel ce cunoaște inimile, Dumnezeu, le-a dat mărturie, dându-le Duhul Sfânt ca și nouă,

15:9 și în nimic nu a făcut deosebire între noi și ei, prin credință curățind inimile lor.

15:10 Acum deci, de ce ispitiți pe Dumnezeu ca să puneți un jug pe grumazul ucenicilor, pe care nici părinții noștri, nici noi nu am fost în stare să-/ purtăm?

15:11 Ci prin harul Domnului Isus Hristos credem că suntem salvați în același fel ca ei.

15:12 Și a tăcut toată mulțimea, și ascultau pe Barnaba și Pavel relatând toate câte le făcuse Dumnezeu prin semne și miracole printre națiuni prin ei.

15:13 Și după ce au tăcut ei, a luat cuvântul Iacov spunând, Bărbați frați, ascultați-mă.

15:14 Simon a relatat cum mai întâi Dumnezeu a căutat să ia din națiuni un popor pentru Numele Lui.

14:28 † lit. nu puțin

15:2 † lit. nu mică

15:15 Și aceasta corespunde cu cuvintele profeților, după cum e scris,

15:16 După acestea Mă voi întoarce și voi zidi din nou cortul lui David, cel căzut; și dărâmurile lui *le* voi zidi din nou, și îl voi ridica din nou;

15:17 pentru ca să-*L* caute cei ce rămân † dintre oameni pe Domnul, și toate națiunile peste care a fost chemat Numele Meu prin ei, spune Domnul, Care face acestea toate.

15:18 Cunoscute din veac sunt lui Dumnezeu toate lucrările Lui.

15:19 De aceea eu judec să nu tulburăm pe cei dintre națiuni care se întorc la Dumnezeu;

15:20 ci să le scriem să se ferească de întinarea idolilor, și de curvie, și de ce e sugrumat, și de sânge.

15:21 Căci Moise, din generațiile trecute, în fiecare cetate, are pe cei ce îl predică în sinagogi în fiecare sabat fiind citit.

Scrisoarea către credincioșii dintre națiuni

15:22 Atunci *li* s-au părut potrivit apostolilor și bătrânilor *împreună* cu întreaga adunare, să aleagă bărbați dinte ei pentru a-*i* trimite la Antiohia *împreună* cu Pavel și Barnaba, pe Iuda cel chemat Barsaba, și pe Sila, bărbați conducători printre frați,

15:23 scriind prin mâna lor astfel. Apostolii, și bătrânii, și frații, celor din Antiohia, și Siria, și Cilicia. Fraților cei dintre națiuni, Salutare.

15:24 Întrucât am auzit că unii dintre noi, venind v-au tulburat prin cuvinte, bulversând sufletele voastre, spunând să vă tăiați împrejur și să țineți legea; căroră *noi* nu *le*-am dat porunci,

15:25 ni s-a părut potrivit, fiind în comun acord, să alegem bărbați pentru a-*i* trimite la voi, *împreună* cu preaiubiții noștri Barnaba și Pavel,

15:26 oameni care și-au predat viețile lor pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos.

15:27 Am trimis deci pe Iuda și pe Sila, și ei prin viu grai *vă* vor relata aceleași *lucruri*.

15:28 Căci a părut potrivit Duhului Sfânt, și nouă, să nu mai punem peste voi greutate decât aceste lucruri necesare,

15:29 să vă feriți de cele jertfite idolilor, și de sânge, și de ce e sugrumat, și de curvie, de care păzindu-vă pe voi înșivă, bine veți face. Fiți sănătoși.

15:30 Ei deci, dându-li-se drumul, au venit la Antiohia. Și strângând mulțimea, au înmănat scrisoarea.

15:31 Citind-o dar, se bucurară pentru încurajare.

15:32 Și Iuda și Sila, de asemenea, ei înșiși profeți fiind, prin cuvântări multe au îndemnat pe frați, și *i*-au întărit.

15:33 Și petrecând un timp, au fost trimiși cu pace de frați la apostoli.

15:34 Și păru potrivit lui Sila să rămână acolo.

15:17 † lit. rămășițele oamenilor

Pavel și Barnaba se separă

15:35 Și Pavel și Barnaba au rămas în Antiohia, învățând și evanghelizând, *împreună* și cu mulți alții, Cuvântul Domnului.

15:36 Dar după câteva zile, Pavel zise lui Barnaba, Să ne întoarcem acum să-*i* vizităm pe frații noștri în fiecare cetate în care am vestit Cuvântul Domnului, *să vedem* ce fac.

15:37 Și Barnaba își propunea să-*l* ia împreună cu ei pe Ioan, cel care se numea Marcu.

15:38 Pavel însă considera că cel care se despărțise de ei din Pamfilia, și nu venise împreună cu ei pentru lucrare, acesta să nu vină împreună cu ei.

15:39 A avut loc deci o iritare așa că ei s-au despărțit în mod reciproc. Și Barnaba, luând împreună cu el pe Marcu, a navigat la Cipru;

15:40 iar Pavel, alegând pe Sila, a plecat după ce a fost încredințat harului lui Dumnezeu de către frați.

Pavel în a doua călătorie misionară

15:41 Și străbătea Siria și Cilicia, întărind adunările.

CAPITOLUL 16

Timotei

16:1 Și ajunse în Derbe și Listra. Și iată, un ucenic era acolo, pe nume Timotei, fiul unei femei iudeice credincioase, și al unui tată grec,

16:2 care avea mărturie bună de la frații din Listra și Iconia.

16:3 Pe acesta a vrut Pavel cu el să vină. Și luându-*l* l-a tăiat împrejur datorită iudeilor, cei ce erau în locurile acelea, căci știau toți pe tatăl lui, că era grec.

16:4 Și cum treceau prin cetăți le-au încredințat pentru a fi ținute decretalele statuate, *scrise* de apostolii și bătrânii din Ierusalim.

16:5 Deci adunările erau solide în credință, și prisoseau în număr în fiecare zi.

16:6 Și străbătând Frigia și ținutul Galatiei, au fost opriți de Sfântul Duh să vorbească Cuvântul în Asia.

16:7 Venind în Misia, au încercat spre Bitinia să meargă; și nu le-a permis Duhul.

16:8 Și trecând prin Misia, au coborât la Troa.

Viziunea lui Pavel. Macedonia. Filipi

16:9 Și o viziune, în timpul nopții, s-a arătat lui Pavel; era un bărbat din Macedonia stând în picioare, rugându-l, și spunând, Treci în Macedonia, ajută-ne.

16:10 Și cum a văzut viziunea, de îndată am căutat să mergem în Macedonia, înțelegând că ne chema Domnul să le vestim Evanghelia.

16:11 Îmbarcând deci la Troa am mers drept la Samotracia, și a doua zi la Neapolis;

16:12 iar de acolo la Filipi, care este cea dintâi cetate a regiunii Macedoniei, o colonie. Și am rămas în această cetate, petrecând câteva zile.

16:13 Și în ziua sabbatului am ieșit afară din cetate lângă un râu, unde se obișnuia să se roage *oamenii*. Și șezând am vorbit cu femeile care erau strânse.

Lidia

16:14 Și o femeie, cu numele Lidia, vânzătoare de purpură din cetatea Tiatira, închinătoare a lui Dumnezeu, asculta; căreia Domnul *i*-a deschis inima să fie atentă la cele spuse de Pavel.

16:15 Și cum a fost botezată, *ea* și casa ei, *i*-a rugat, spunând, Dacă socotiți că eu credincioasă Domnului sunt, intrând în casa mea, locuiți. Și a făcut presiune asupra noastră.

Tânăra cu un duh de ghicire

16:16 Și s-a întâmplat, pe când mergeam noi pentru a ne ruga, că o anumită tânără sclavă având un duh de ghicire † ne-a întâlnit; aceasta † câștig mult aducea stăpânilor ei, prin divinație.

16:17 Ea, urmărindu-*l* pe Pavel și pe noi, striga spunând, Acești oameni robi ai Dumnezeului celui Preaînalt sunt, care ne vestesc calea salvării.

16:18 Și aceasta a făcut-o timp de multe zile. Și necăjindu-se Pavel, și întorcându-se, *adresându-se* duhului zise, Îți ordon în Numele lui Isus Hristos, să ieși din ea. Și *duhul* ieși în aceeași oră.

Pavel și Sila bătuți și închiși

16:19 Și văzând stăpânii ei că s-a dus speranța câștigului lor, apucând pe Pavel și pe Sila, *îi* târâră în piață înaintea conducătorilor †.

16:20 Și aducându-i înaintea magistraților, au zis, Acești oameni ne tulbură cetatea, iudei fiind,

16:21 și vestesc obiceiuri pe care nu ne este îngăduit să *le* primim, nici să *le* facem, romani fiind.

16:22 Și au instigat mulțimea împotriva lor. Și magistrații rupându-*le* hainele lor, au ordonat să fie bătuți cu nuiile.

16:23 Și multe lovituri dându-*le*, *îi* aruncară în temniță, ordonând temnicerului în securitate să-i păzească;

16:24 care, o astfel de poruncă primind, *îi* aruncă în temniță dinăuntru, și picioarele lor *le*-a securizat în butuci.

Temnicerul din Filipi

16:25 Și pe la miezul nopții, Pavel și Sila se rugau, cântând laude lui Dumnezeu; și *îi* ascultau cei întemnițați.

16:26 Și deodată un cutremur mare a avut loc, încât s-au clătinat temeliiile închisorii. Și se deschiseră îndată toate ușile, și toate lanțurile s-au dezlegat.

16:16 † lit. duh al lui Piton

16:16 † lit. care

16:19 † magistraților

16:27 Și treaz devenind temnicerul, și văzând deschise ușile temniței, și-a scos sabia urmând să-și ia viața, gândind că fugiseră întemnițații.

16:28 Și strigă cu glas puternic Pavel, spunând, Să nu îți faci niciun rău, căci toți suntem aici.

16:29 Și cerând lumini, s-a repezit înăuntru, și cuprins de tremur fiind, căzu înaintea lui Pavel și lui Sila.

16:30 Și conducându-i afară, spuse, Domnilor ce îmi trebuie să fac ca să fiu salvat?

16:31 Ei dar ziseră, Crede în Domnul Isus Hristos, și vei fi salvat, tu și casa ta.

16:32 Și i-au vorbit Cuvântul Domnului, și tuturor celor din casa lui.

16:33 Și luându-i în acea oră a nopții, *i*-a îmbăiat *îngrijind* de rănilor; și a fost botezat, el și toți ai lui, îndată.

16:34 Și conducându-i în casa lui, a pus masa, și s-a veselit cu toată casa lui, crezând în Dumnezeu.

16:35 Și ziua făcându-se trimiseră magistrații pe licitori, spunând, Eliberează pe oamenii aceia.

16:36 Și spuse temnicerul cuvintele acestea lui Pavel, că, Au trimis magistrații ca să fiți eliberați; acum deci ieșind, mergeți în pace.

16:37 Dar Pavel vorbi către ei, Bătându-ne în public, oameni necondamnați, romani fiind, ne-au aruncat în temniță, și acum în secret ne scot afară? Chiar că nu! Ci să vină ei înșiși să ne scoată afară.

16:38 Și spuseră magistraților licitorii vorbele acestea; și s-au înfricoșat auzind că romani erau.

16:39 Și venind, i-au rugat, și ducându-i afară, *le*-au cerut să plece din cetate.

16:40 Și ieșind din temniță, au intrat la Lidia; și văzând pe frați, i-au mângâiat, și au plecat.

CAPITOLUL 17

Tesalonic

17:1 Și străbătând Antipolis, și Apollonia, au venit în Tesalonic, unde era sinagoga iudeilor.

17:2 Și după cum obișnuia Pavel, a intrat la ei, și timp de trei sabbaturi a dialogat cu ei din Scripturi,

17:3 explicând și arătând că Hristosul trebuia să sufere, și să învieze din morți; și că Acesta este Hristosul: Isus, pe Care eu *vi-L* vestesc.

17:4 Și unii din ei au fost convinși și au trecut de partea lui Pavel și Sila; cât și dintre grecii închinători, o mare mulțime, și dintre femeile de seamă, nu puține.

17:5 Și luând iudeii, cei care nu ascultaseră *de Cuvânt*, dintre cei din pleavă † niște bărbați răufăcători, și ridicând o mulțime, au făcut gălăgie în cetate. Și venind la casa lui Iason, căutau să-i aducă afară la popor.

17:5 † pleava societății, oamenii de jos

17:6 Ne găsimu-i însă, au târât pe Iason și pe unii frați la conducătorii cetății, strigând că, Cei ce au răscolit lumea locuită sunt aceștia, și au venit și aici.

17:7 pe care i-a primit Iason; și aceștia toți împotriva decretelor Cezarului acționează, împărat spunând că altul este, Isus.

17:8 Și tulburată a fost mulțimea și conducătorii cetății, auzind acestea.

17:9 Și după ce au luat garanție † de la Iason, și de la ceilalți, i-au eliberat.

Bereea

17:10 Și frații deîndată, de noapte, i-au trimis și pe Pavel și pe Sila, la Bereea; aceștia ajungând, au mers în sinagoga iudeilor.

17:11 Și aceștia erau mai nobili decât cei din Tesalonic, ei primind Cuvântul cu toată promptitudinea, în fiecare zi cercetând Scripturile, să vadă dacă așa stăteau lucrurile.

17:12 Mulți într-adevăr deci dintre ei au crezut; și femei grecoace din clasa superioară, și bărbați, nu puțini.

17:13 Când însă au cunoscut iudeii din Tesalonic că și în Bereea a fost vestit de Pavel Cuvântul lui Dumnezeu, au venit și au agitat mulțimile.

17:14 Și îndată atunci, pe Pavel l-au trimis frații să meargă ca înspre mare. Dar au rămas atât Sila cât și Timotei acolo.

Pavel la Atena

17:15 Și cei ce-l însoțeau pe Pavel, l-au condus la Atena; și ei primind poruncă pentru Sila și Timotei, ca după cum se putea mai repede să vină la el, au plecat.

17:16 Dar în Atena, așteptându-i Pavel, s-a întărit duhul lui, când a văzut că plină de idoli era cetatea.

17:17 Stătea de vorbă deci în sinagogă cu iudeii, și cu cei pioși, și în piață în fiecare zi cu cei ce-l întâlneau.

17:18 Și unii din epicurieni și din stoici, filosofi, discutau cu el. Și unii ziceau, Ce o vrea vorbărețul acesta să spună? Și alții ziceau, De demoni străini pare că este vestitor; căci despre Isus și despre înviere le binevestea.

17:19 Și luându-l, în aeropag l-au condus, spunând, Putem să știm ce e această nouă învățătură de tine vorbită?

17:20 Căci sunt surprinzătoare unele din lucrurile pe care le aduci în auzul nostru. Vrem deci să cunoaștem ce vor acestea să însemne †.

17:21 Și atenienii toți, și vizitatorii străini, în nimic altceva timpul lor nu și-l petrec decât să vorbească ceva, și să asculte noutăți.

17:22 Stând dar Pavel în mijlocul aeropagului, zise, Bărbați atenieni, în toate lucrurile ca unii religioși vă văd.

17:9 † cautiune

17:20 † lit. să fie

17:23 Căci trecând, și uitându-mă la lucrurile la care vă închinați voi, am găsit și un jertfelnic pe care este înscris, Necunoscutului Dumnezeu. Cel pe care deci necunoscându-L Îl respectați, pe Acesta eu vi-L vestesc.

17:24 Dumnezeu Care a făcut lumea și toate cele din ea, Acesta al cerului și al pământului Domn fiind, nu în de mână făcute temple locuiește.

17:25 Nici de mâini omenești nu e îngrijit †, ca și când ar avea nevoie de ceva; El Însuși dând tuturor viață și suflare, și toate lucrurile;

17:26 și a făcut dintr-un singur sânge orice națiune de oameni, ca să locuiască pe toată fața pământului, hotărând vremuri rânduite și marginile locuirii lor;

17:27 ca ei să-L caute pe Domnul, că poate totuși, pe de-o parte, să-L atingă și să-L găsească, deși, pe de altă parte, El nu este departe de fiecare -- în mod individual -- din noi.

17:28 Căci în El trăim, și ne mișcăm, și suntem; așa cum și unii din poezii voștri au spus, Căci ai Lui neam și noi suntem.

17:29 Copii, deci, fiind ai lui Dumnezeu, nu se cade să gândim că aurul sau argintul, sau piatra, o operă sculptată după meșteșugul și imaginația omului, Dumnezeirii a fi asemenea.

17:30 În adevăr deci, timpurile neștiinței trecându-le cu vederea, Dumnezeu, în prezent îndeamnă † pe toți oamenii, pretutindeni, să se pocăiască;

17:31 Întrucât a stabilit o zi în care va să judece lumea în dreptate, prin Bărbatul pe care L-a stabilit, dovadă † oferind tuturor, înviindu-L din morți.

17:32 Auzind ei dar de învierea morților, unii ironizau, iar alții ziceau, Te vom asculta din nou despre aceasta.

17:33 Și astfel Pavel a ieșit din mijlocul lor.

17:34 Dar unii bărbați alăturându-se lui au crezut; între care și Dionisie Aeropagitul, și o femeie cu numele Damaris, și alții împreună cu ei.

CAPITOLUL 18

Corint. Acuila și Priscila

18:1 Și după acestea, plecând † Pavel din Atena, a venit în Corint.

18:2 Și găsim pe un iudeu cu numele Acuila, din Pont de neam, de curând venit din Italia, și Priscila soția lui (fiindcă poruncise Claudiu să plece toți iudeii din Roma), a venit la ei.

18:3 Și fiindcă de aceeași meserie erau, a rămas cu ei, și lucrau; căci erau făcători de corturi de meserie.

18:4 Și dialoga în sinagogă în fiecare sabat, pentru a convinge și pe iudei și pe greci.

17:25 † a fi tratat cu multă grijă, a fi servit și înconjurat cu toată sollicitudinea

17:30 † sau: poruncește

17:31 † încredințare

18:1 † lit. despărțindu-se

18:5 Când însă au coborât din Macedonia și Sila și Timotei, era sub constrângerea Duhului Pavel, adevărind iudeilor că Hristosul e Isus. †

18:6 Împotrivitori dar fiind ei și blasfemiind, scuturând-și hainele, zise către ei, Sângele vostru să fie asupra capului vostru; eu sunt curat. De acum, către națiuni voi merge.

18:7 Și trecând de acolo a venit în casa unuia cu numele Iust, care cinstea pe Dumnezeu, a cărui casă era lipită de sinagogă.

18:8 Dar Crispus, mai marele sinagogii a crezut în Domnul cu toată casa lui; și mulți dintre corinteni, auzind au crezut, și au fost botezați.

18:9 Zise dar Domnul într-o viziune, în noapte, lui Pavel, Nu-ți fie frică, ci vorbește și nu tăcea,

18:10 căci Eu sunt cu tine, și nimeni nu va pune mâna pe tine ca să-ți faci rău, pentru că popor este pentru Mine, mult, în cetatea aceasta.

18:11 Și a și rămas un an și șase luni, învățând printre ei Cuvântul lui Dumnezeu.

18:12 Și Gallio fiind proconsulul Ahaiei, s-au ridicat împotriva într-un gând iudeii împotriva lui Pavel, și l-au adus la estrada de judecată,

18:13 spunând că, Împotriva legii acesteia îi stârnește pe oameni să se închine lui Dumnezeu.

18:14 Și pe când era gata Pavel să-și deschidă gura, zise Gallio către iudei, Dacă în adevăr deci ar fi fost vorba despre vreo nedreptate sau înșelătorie ticăloasă, O iudeilor, despre un astfel de subiect v-aș fi îndurat;

18:15 dacă însă problema este cu privire la un cuvânt sau nume și o lege de-a voastră, veți vedea voi înșivă; căci judecător eu al acestora nu vreau să fiu.

18:16 Și i-a trimis de la estrada de judecată.

18:17 Și punând mâna toți grecii pe Sosthen mai marele sinagogii, îl băteau înaintea estradei de judecată, și de nimic din acestea lui Gallio nu-i păsa.

Plecarea lui Pavel spre Ierusalim

18:18 Iar Pavel, rămânând încă zile multe, de la frați luându-și rămas bun, a navigat spre Siria, și împreună cu el Priscila și Acuila, după ce și-a ras capul în Chencreea; căci făcuse † o făgăduință divină.

18:19 Și ajungând el în Efes, pe însoțitorii lui † i-a lăsat acolo. Iar el intrând în sinagogă, dialoga cu iudeii.

18:20 Și rugat fiind de ei ca mai mult timp să stea la ei, el nu a consimțit,

18:21 ci luându-și rămas bun de la ei, le-a zis, Îmi trebuie neapărat sărbătoarea care vine să o țin în Ierusalim; din nou însă mă voi întoarce la voi, Dumnezeu voind †. Și a îmbarcat de la Efes.

18:5 † var. tr.: adevărind (mărturisind) iudeilor pe Hristosul, Isus

18:18 † lit. avea

18:19 † lit. pe aceștia

18:21 † cu voia lui Dumnezeu

18:22 Și după ce a coborât la Cezareea, a urcat și salutând adunarea, a coborât în Antiohia.

Pavel în a treia călătorie misionară. Apolo

18:23 Și petrecând ceva timp acolo, a plecat, străbătând pe rând ținutul Galatiei și al Frigiei, întărind pe toți ucenicii.

18:24 Și un iudeu anumit, Apolo pe nume, din Alexandria de neam, bărbat învățat, a ajuns în Efes, puternic fiind în Scripturi.

18:25 Acesta era instruit în calea Domnului. Și înflăcărat în duh vorbea și învăța în mod exact cele cu privire la Domnul, având cunoștință numai de botezul lui Ioan.

18:26 Și acesta a început să vorbească cu îndrăzneală în sinagoagă. Și auzindu-l Acuila și Priscila, l-au luat la ei, și mai exact i-au expus a lui Dumnezeu cale.

18:27 Și dorind el să treacă în Ahaia, încurajând, frații au scris ucenicilor să-l primească bine; care după ce a ajuns a ajutat mult pe cei ce crezuseră prin har.

18:28 Căci cu intensitate pe iudei îi înfrunta public, arătând prin Scripturi că este Hristosul Isus.

CAPITOLUL 19

Efes

19:1 Și a avut loc pe când Apolo era în Corint, Pavel, după ce a străbătut părțile de sus, a venit în Efes; și găsim pe niște ucenici,

19:2 zise către ei, Voi Duh Sfânt ați primit crezând? Și au zis către el, Dar chiar că ar exista Duh Sfânt nu am auzit.

19:3 Și zise către ei, În ce deci ați fost botezați? Și au zis, În botezul lui Ioan.

19:4 Și zise Pavel, Ioan în adevăr a botezat botezul pocăinței, poporului spunând, ca ei să creadă în Cel venind după el, adică în Isus Hristos.

19:5 Și auzind, au fost botezați în Numele Domnului Isus.

19:6 Și punându-și peste ei Pavel mâinile, a venit Duhul Sfânt peste ei, și vorbeau limbi și profetizau.

19:7 Și erau toți acești bărbați în jur de doisprezece.

19:8 Și intrând în sinagogă, a vorbit cu îndrăzneală timp de trei luni, dialogând și convingând cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu.

19:9 Când însă unii s-au împietrit și nu ascultau, vorbind de rău calea înaintea mulțimii, plăcând de la ei, i-a separat pe ucenici, în fiecare zi stând de vorbă în școala unuia numit Tiranus.

19:10 Și aceasta a avut loc timp de doi ani, așa încât toți cei ce locuiau în Asia au auzit Cuvântul Domnului Isus, iudei cât și greci.

Lucrări de puteri

19:11 Lucrări de puteri, la fel, ne mai întâlnite făcea Dumnezeu prin mâinile lui Pavel.

19:12 Așa încât și asupra celor bolnavi, aduceau ștergere sau șorțuri +atinse de pielea lui, și erau eradicat din ei bolile, și duhurile cumplite ieșeau din ei.

19:13 Și au încercat unii dintre cei ce umblau din loc în loc, iudei exorciști, să numească peste cei având duhuri cumplite Numele Domnului Isus, spunând, Vă jur pe Isus pe Care Pavel *Îl* vestește.

Fiii lui Sceva

19:14 Și erau unii, fiii lui Sceva, un iudeu mare preot, șapte fiind ei aceasta făcând.

19:15 Și răspunzând duhul cel cumplit zise, Pe Isus *Îl* cunosc, și pe Pavel *îl* știu; voi însă, cine sunteți?

19:16 Și aruncându-se peste ei omul în care era duhul cel cumplit, și dominându-i, a făcut uz de forță împotriva lor, așa încât goi și răniți au fugit din casa aceea.

19:17 Și aceasta a devenit cunoscut de toți, iudei cât și greci, cei ce locuiau în Efes. Și căzu frica peste fiecare din ei și a fost preamărit Numele Domnului Isus.

19:18 Și mulți din cei ce crezuseră au venit, confesând și vestind faptele lor.

19:19 Mulți însă, dintre cei ce farmece practicaseră, colectând † cărțile, le ardeau înaintea tuturor; și au socotit prețul lor, și l-au găsit de cinci zeci de mii de monezi de argint †.

19:20 Cu atâta forță Cuvântul Domnului creștea și se întărea.

19:21 Și când s-au împlinit acestea, și-a propus Pavel în duh ca străbătând regiunea † Macedonia și Ahaia, să meargă la Ierusalimul, zicând că, După șederea mea acolo, trebuie ca eu și Roma să o văd.

19:22 Și trimițând în Macedonia pe doi din cei slujindu-l, pe Timotei și pe Erast, el a stat pe poziție un timp în Asia.

Răscoala argintarului Dimitrie

19:23 Și a avut loc în vremea aceea o tulburare foarte mare † cu privire la cale.

19:24 Căci un om, Dimitrie pe nume, un argintar, care făcea temple de argint pentru Artemis †, aducând meseriașilor lucru foarte mult †;

19:25 pe care adunându-i, ca și pe cei în raport cu astfel de lucrători, zise, Bărbaților, știți că din această lucrare avuția noastră este.

19:26 Și vedeți și auziți că nu numai în Efes, ci aproape în toată Asia, Pavel acesta, înduplecând, a abătut o mare mulțime, spunând că nu sunt dumnezei lucrurile de mâini făcute.

19:19 † strângând împreună

19:19 † 0.000 arginți, 10.000x5, miriade cinci; (în 2025) unitatea monetară în România: RON; în SUA: \$; în NT: piesa de argint

19:21 † lit cea

19:23 † lit. nu mică

19:24 † romanii o venerau pe zeița lor Diana, despre care spuneau că este una și aceeași cu zeița Artemis, a grecilor

19:24 † lit. nu puțin

19:27 Și nu numai aceasta, ne expune pericolului *nu doar* ca partea *noastră* în dispreț să ajungă, ci și marei zeițe Artemis templul drept nimic să fie considerat, și urmează să fie și diminuată măreția ei, căreia toată Asia și lumea locuită *i* se închină.

19:28 Și auzind, și devenind plini de mânie, strigară, spunând, Mare e Artemis efesenilor.

19:29 Și s-a umplut cetatea întregă de confuzie. Și s-au precipitat într-un gând în teatru, luând cu forța pe Gaiu și pe Aristarh, macedoneni tovarăși de călătorie ai lui Pavel.

19:30 Și Pavel voind să intre în *mijlocul* poporului, nu l-au lăsat ucenicii.

19:31 Iar alții de asemenea dintre guvernatorii regiunii, fiind de-ai lui prieteni, trimițând la el, l-au rugat să nu se predea el însuși în teatru.

19:32 Unii așa deci, alții altceva, strigau; căci era adunarea confuză, și cei mai mulți nu știau pentru ce motiv se strânseseră.

19:33 Și din mulțime l-au împins pe Alexandru, smulgându-l iudeii; iar Alexandru, făcând semn cu mâna, voia să pledeze înaintea poporului.

19:34 Recunoscând însă că iudeu este, un glas s-a făcut, unul de la toți, cam la două ore strigând, Mare e Artemis efesenilor.

19:35 Și potolind funcționarul † mulțimea, spuse, Bărbați efeseni, căci cine este, vreun om, care să nu cunoască a efesenilor cetate, care e îngrijitoarea templului marei zeițe Artemis, de asemenea cea căzută de la Zeus?

19:36 Incontestabile deci fiind acestea, nevoie este ca voi liniștiți să fiți, și nimic în mod pripit să *nu* întreprindeți.

19:37 Căci ați adus pe bărbații aceștia *care nu-s* nici jefuitori de temple, nici nu o blasfemiează pe zeița voastră.

19:38 Dacă în adevăr deci Dimitrie și cei *împreună* cu el meseriași, împotriva cuiva vreun subiect au, la tribunale să fie dus; și proconsuli sunt; să se acuze unii pe alții.

19:39 Dacă însă ceva cu privire la altceva căutați, în legală adunare va fi expus.

19:40 Căci de asemenea, suntem expuși pericolului de a fi acuzați de rebeliune pentru *ziua de astăzi*, niciun motiv existând despre care am putea să dăm socoteală prin cuvânt pentru învâlmășeala aceasta.

19:41 Și acestea zicând, a eliberat adunarea.

CAPITOLUL 20

Macedonia

20:1 Și după ce a încetat tulburarea, chemând și îndemnându-i Pavel pe ucenici, și salutându-i, a ieșit să meargă spre Macedonia.

19:35 † lit. cărturarul

Grecia

20:2 Și după ce a trecut prin părțile acelea, și a îndemnat pe ucenici † cu mult cuvânt, a venit în Grecia.

20:3 Și petrecând trei luni, făcându-se *împotriva* lui un complot (din partea iudeilor) pe când îmbarca spre Siria, a ajuns la convingerea să se întoarcă prin Macedonia.

20:4 Și l-au acompaniat până în Asia, Sopater un bereean; și dintre tesalonicieni, Aristarh și Secund, și Gaiu din Derbe, și Timotei, și din Asia, Tihic și Trofim.

Troa

20:5 Aceștia mergând înainte ne-au așteptat în Troa.

20:6 Și noi am pornit cu corabia, după zilele Azimelor, din Filipi, și am venit la ei în Troa în cinci zile, unde am petrecut șapte zile.

20:7 Și în întâia zi după sabbat, fiind strânși ucenicii să frângă pâinea, Pavel a dialogat cu ei, urmând să plece a doua zi; și și-a prelungit cuvântul până la miezul nopții.

20:8 Și erau lămpi multe în camera de sus, unde noi eram strânși.

Învierea lui Eutih

20:9 Și așezat fiind un tânăr, pe nume Eutih, pe fereastră, doborât de somn, a adormit adânc. Dialogând Pavel îndelung, fiind doborât de somn, a căzut de la etajul trei jos, și a fost ridicat mort.

20:10 Și coborând Pavel s-a aplecat asupra lui, și îmbrățișându-l, zise, Nu vă tulburați, căci sufletul lui în el este.

20:11 Și urcând, și frângând pâinea, și gustând, și îndelung vorbind cu ei până în zori, astfel a plecat.

20:12 Și l-au adus pe băiat viu, și au fost mângâiați foarte mult †.

Spre Milet

20:13 Noi însă am plecat cu corabia, imbarcând la Asos, de acolo urmând să îl luăm pe Pavel; căci așa fusese rânduit, urmând ca el să meargă pe jos.

20:14 Și când s-a unit cu noi în Asos, luându-l în corabie am venit la Mitilene.

20:15 De acolo călătorind pe mare, a doua zi am ajuns în dreptul lui Chios iar în cealaltă zi am acostat în Samos, și am rămas în Troghilion; și în următoarea zi am venit în Milet,

20:16 căci decisese Pavel să treacă cu corabia prin fața Efesului, astfel încât să nu i se întâmple să zăbovească în Asia; căci se grăbea, dacă posibil i-ar fi, în ziua Cincizecimii să ajungă în Ierusalim.

20:2 † lit. pe ei

20:12 † lit: nu așa și așa

Pavel și bătrânii adunării la Milet

20:17 Și din Milet, trimițând la Efes, cheamă pe bătrânii adunării.

20:18 Și când au venit la el, le-a zis, Voi știți, din prima zi în ce fel am pășit în Asia, în ce fel cu voi în tot timpul am fost,

20:19 slujind ca rob Domnului cu toată smerenia, și multe lacrimi, și încercări, care au venit asupra mea prin comploturile iudeilor.

20:20 cum nimic nu am păstrat deoparte † din cele de folos vouă, † vestindu-vă și învățându-vă în public, și în case,

20:21 mărturisind iudeilor cât și grecilor cea față de Dumnezeu pocăință, și credința cea în Domnul nostru Isus Hristos.

20:22 Și acum iată, Eu legat fiind în duh, merg la Ierusalim, cele ce, în Ierusalim †, vor veni asupra mea, ne știind,

20:23 afară de faptul că Duhul Sfânt în fiecare cetate mărturisește, spunând că lanțuri pe mine, și necazuri, mă așteaptă.

20:24 Dar de nimic discuție nu fac, nici nu țin viața mea ca scumpă mie însumi, ca să sfârșesc alergarea mea cu bucurie, și slujba pe care am primit-o de la Domnul Isus, să mărturisesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.

20:25 Și acum, iată, eu știu că nu veți mai vedea fața mea, voi toți, printre care am umblat predicând împărăția lui Dumnezeu.

20:26 De aceea vă mărturisesc în această zi că *sunt* curat eu de sângele tuturor;

20:27 căci nu m-am ferit nicidecum să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.

20:28 Luați seama deci la voi înșivă, și la întreaga turmă, în mijlocul căreia pe voi Duhul Sfânt v-a pus supraveghetori, ca să păstoriți adunarea lui Dumnezeu, pe care a dobândit-o prin propriul Lui sânge.

20:29 Căci eu știu aceasta, că vor intra după plecarea mea lupi răpitori între voi, ne cruțând turma.

20:30 Și dintre voi înșivă se vor ridica bărbați vorbind lucruri stricate, pentru a trage pe ucenici după ei.

20:31 De aceea vegheați, amintindu-vă că timp de trei ani, noapte și zi, nu am încetat cu lacrimi să îndemn pe fiecare din voi.

20:32 Și acum vă încredințez fraților lui Dumnezeu și Cuvântului harului Lui, Care poate să vă zidească, și să vă dea o moștenire între toți cei sfințiți.

20:33 Argintul sau aurul sau hainele nimănui nu le-am dorit.

20:34 Voi cunoașteți că pentru nevoile mele, și ale celor fiind cu mine, au lucrat mâinile acestea.

20:35 În toate v-am arătat lămurit că astfel ostenind trebuie să susținem cauza † celor slabi, și să ne amintim cuvintele

20:20 † nu am ferit, ascuns

20:20 † lit. nu am păstrat... ca să nu vă vestesc și să vă învăț, etc

20:22 † lit. ea, adică cetatea Ierusalimului

20:35 † sau: să ajutăm

Domnului Isus, căci El a zis, Binecuvântat este să dai, mai mult decât să primești.

20:36 Și acestea zicând, așzându-se pe genunchii lui, cu ei toți s-a rugat.

20:37 Și mult a fost plânsul tuturor; și căzând pe gâtul lui Pavel l-au sărutat tandru,

20:38 foarte întristați mai ales datorită cuvântului pe care îl spusese, că nu mai aveau fața lui să o vadă. Și l-au însoțit până la corabie.

CAPITOLUL 21

Pavel în drum spre Ierusalim

21:1 Și când a fost că am imbarcat noi, despărțindu-ne cu mare greutate de ei, navigând drept, am venit la Cos; iar a doua zi în Rodos, și de acolo la Patara.

21:2 Și găsind o corabie trecând spre Fenicia, urcând în ea am navigat.

21:3 Și zărindu-se Cipru, și lăsându-l la stânga, am acostat în Siria, și am coborât la Tir; căci acolo avea + corabia să-și descărce încărcătura.

21:4 Și găsind pe ucenici, am rămas acolo șapte zile, care lui Pavel îi spuneau prin Duhul, să nu urce la Ierusalim.

21:5 Când însă a fost că ne-am terminat + zilele, ieșind, am plecat, acompaniindu-ne toți cu soțiile și copiii, până afară din cetate. Și așezându-ne în genunchi pe țarm, ne-am rugat.

21:6 Și salutându-ne unii pe alții, am urcat în corabie, iar ei s-au întors la ale lor.

21:7 Și noi călătoria sfârșind-o din Tir, am ajuns în Ptolemaida. Și salutând pe frați, am rămas o zi cu ei.

21:8 Și a doua zi, plecând cei ce însoțeau pe Pavel, au venit în Cezareea. Și intrând în casa lui Filip Evanghelistul, care era dintre cei șapte, am rămas cu el.

21:9 Și el avea + patru fiice fecioare care profetizau.

21:10 Și rămânând noi zile multe, a coborât un om din Iudeea, un profet, pe nume Agab,

21:11 Și venind către noi, și luând brâul lui Pavel, și legându-și mâinile și picioarele, zise, Așa spune Duhul Sfânt, Bărbatul al căruia este brâul acesta, astfel va fi legat în Ierusalim de iudei, și îl vor preda în mâinile națiunilor.

21:12 Când dar am auzit acestea, îl rugam și noi, și cei ce erau din acel loc să nu urce el la Ierusalim.

21:13 Și răspunse Pavel, De ce mă faceți să plâng și îmi frângeți inima? Căci eu nu numai să fiu legat, ci și să mor în Ierusalim gata mă țin pentru Numele Domnului Isus.

21:14 Ne lăsându-se înduplecat dar el, am tăcut, zicând, Voia Domnului să se facă.

21:15 Și după zilele acestea, făcându-ne bagajul am urcat la Ierusalim.

21:3 † lit. era
21:5 † am gătat
21:9 † lit. erau

21:16 Și au venit și unii din ucenicii din Cezareea împreună cu noi, aducând cu ei pe cel la care urma să găzduim, un anumit Mnason, un cipriot, vechi ucenic.

Sosirea lui Pavel la Ierusalim

21:17 Și ajungând noi la Ierusalim, cu bucurie ne-au primit frații.

21:18 Și a doua zi a intrat Pavel cu noi la Iacov; și toți bătrânii au venit.

21:19 Și salutându-i au relatat unul câte unul ce făcuse Dumnezeu printre națiuni prin slujrea lui.

21:20 Iar ei auzind au glorificat pe Domnul. Și i-au zis, Vezi frate cât de multe mii sunt de iudei credincioși, și toți zeloși pentru lege sunt.

21:21 Și ei au auzit despre tine că înveți lepădarea de Moise pe toți iudeii dintre națiuni, spunând să nu taie împrejur pe ai lor copii, nici după obiceiuri să nu umble.

21:22 Ce e deci de făcut? Cu siguranță trebuie că mulțimea se va strânge, căci vor auzi că ai venit.

21:23 Aceasta deci, fă ce-ți spunem; sunt cu noi patru bărbați, o făgăduință divină având asupra lor,

21:24 pe aceștia luându-i, purifică-te cu ei, și cheltuiește pentru ei, ca să își radă capul; și vor cunoaște toți că ceea ce au auzit despre tine nimic nu este așa, ci ești în conformitate, și tu însuși legea o ții.

21:25 Cu privire însă la credincioșii dintre națiuni, noi am scris, judecând că nimic din acestea să nu țină ei, numai să se păzească ei înșiși și de cele jertifite idolilor, și de sânge, și de cele sugrumate, și de curvie.

21:26 Atunci Pavel, luând pe acei bărbați a doua zi, împreună cu ei purificându-se, a intrat în templu, anunțând împlinirea zilelor curățirii, pe când se aducea pentru, unul câte unul, fiecare din ei ofranda.

Pavel în templu. Agitație criminală împotriva lui Pavel

21:27 Și când cele șapte zile erau pe punctul de a se împlini, iudeii din Asia, văzându-l în templu, au produs încurcătură în mijlocul întregii mulțimi, și au pus mâinile pe el,

21:28 strigând, Bărbați israeliți, ajutor! Acesta este omul, cel care împotriva poporului și legii și locului acestuia pe toți de pretutindeni învață; ba încă chiar și greci a adus în templu, și spurează acest Sfânt Loc,

21:29 + căci văzuseră pe Trofim efeseanul în cetate cu el, pe care își imaginau că în templu îl adusesese Pavel.

21:30 Și s-a stârnit cetatea întreagă, și a avut loc o strângere violentă a poporului. Și apucându-l pe Pavel, l-au târât afară din templu; și îndată au fost închise ușile.

Pavel salvat de garda romană

21:31 Și căutând să-l omoare, s-au suit denunțul crimei la comandatul cohorței, că tot Ierusalimul e întărit.

21:29 † aici am omis verbul "a fi": ei fuseseră văzând

21:32 Acesta îndată luând soldați și centurioni, a alergat jos la ei. Și ei văzând pe comandant și pe soldați, au încetat să-l bată pe Pavel.

21:33 Și apropiindu-se, comandantul îl luă, și ordonă să fie legat cu două lanțuri, și a întrebat cine ar putea fi, și care este activitatea lui †.

21:34 Și unii către alții strigau cei din mulțime. Ne putând deci să ia cunoștință de ceva sigur din cauza zarvei, a poruncit să-l ducă în fortăreață.

21:35 Și când era pe scări, s-a întâmplat că a fost purtat Pavel † de ostași din cauza forței mulțimii.

21:36 Căci îi urmărea mulțimea poporului strigând, Extirpează-l.

21:37 Și fiind pe punctul de a-l introduce în fortăreață, Pavel spuse comandantului, Te rog †, îmi este permis să mă adresez către tine? Și el spuse, Cunoști greaca?

21:38 deci nu ești tu egipteanul care înaintea acestor zile s-a răsculat, și a scos în pustie cei patru mii de bărbați asasini?

21:39 Și zise Pavel, Eu om iudeu sunt, din Tarsul Ciliciei, cetățean nu al unei neînsemnate cetăți; și te rog frumos, permite-mi să vorbesc către popor.

21:40 Și el permițând-i, Pavel stând în picioare pe scări, a făcut semn cu mâna poporului; și o mare liniște făcându-se, li s-a adresat în dialectul ebraic, spunând,

CAPITOLUL 22

Mărturia lui Pavel înaintea mulțimii iudeilor

22:1 Bărbați frați, și părinților, ascultați acum apărarea mea față de voi.

22:2 Și auzind ei că în dialectul ebraic li se adresa, au făcut și mai mare liniște.

22:3 Și le-a zis, Eu sunt bărbat iudeu, născut în Tarsul Ciliciei, dar am fost crescut în cetatea aceasta la picioarele lui Gamaliel, fiind instruit după exactitatea legii părinților noștri, zelos fiind pentru Dumnezeu, așa cum voi toți sunteți astăzi;

22:4 eu care această cale am persecutat până la moarte, legând și predând în închisori bărbați cât și femei;

22:5 așa cum și marele preot îmi e martor, și întreg sfatul bătrânilor; de la care, de asemenea, scrisori primind, către frații din Damasc am plecat, ca să aduc și pe cei ce erau acolo, legați la Ierusalim, ca să fie pedepsiți.

22:6 Și mi s-a întâmplat pe când mergeam și mă apropiam de Damasc, pe la amiază †, dintr-odată din cer a strălucit o lumină mare împrejurul meu.

22:7 Și am căzut la sol, și am auzit un glas spunându-mi, Saul, Saul, pentru ce Mă prigonești?

21:33 † lit. ce este făcând

21:35 † lit. el

21:37 † lit. oare

22:6 † mijlocul zilei, momentul înălțării maxime a soarelui deasupra orizontului

22:8 Și eu am răspuns, Cine ești, Doamne? Și El a zis către mine, Eu sunt Isus Nazarineanul, pe Care tu Îl prigonești.

22:9 Și cei ce cu mine erau, într-adevăr, o lumină vedeau, și de înfricoșare au fost cuprinși; iar glasul nu îl auzeau, cel care îmi vorbea.

22:10 Și am zis, Ce să fac, Doamne? Și Domnul zise către mine, Ridicându-te, mergi în Damasc și acolo ți se va spune despre toate cele ce sunt rânduite pentru tine să le faci.

22:11 Și fiindcă nu vedeam datorită gloriei luminii aceleia, fiind dus de mână de cei ce erau cu mine, am venit în Damasc.

22:12 Și un oarecare Anania, bărbat evlavios după lege, având mărturie bună de la toți iudeii care locuiesc în Damasc,

22:13 venind la mine, și stându-mi alături, mi-a zis, Frate Saule, recăpătă-ți vederea. Și eu în acea oră ridicându-mi privirea, m-am uitat la el.

22:14 Și el mi-a zis, Dumnezeul părinților noștri te-a desemnat să cunoști voia Lui, și să vezi pe Cel Drept, și să auzi glas din gura Lui;

22:15 căci vei fi martor al Lui înaintea tuturor oamenilor despre ce ai văzut și auzit.

22:16 Și acum, de ce zăbovești? Ridicându-te, fi botezat și spală-ți păcatele tale, chemând Numele Domnului.

22:17 Și mi s-a întâmplat, întorcându-mă la Ierusalim, și rugându-mă în templu, a avut loc în mine un extaz;

22:18 și L-am văzut spunându-mi, Grăbește-te și ieși în grabă din Ierusalim, căci nu îți vor primi mărturia cu privire la Mine.

22:19 Și eu am zis, Doamne ei cunosc că Eu eram unul care arunca în închisoare și băteam în sinagogi pe cei crezând în Tine.

22:20 Și când a fost vărsat sângele lui Ștefan martorul Tău, și eu eram acolo, și încuviințam uciderea lui, păzind hainele ucigașilor lui.

22:21 Și El a zis către mine, Du-te, căci Eu la națiuni departe te voi trimite.

22:22 Și l-au ascultat până la acest cuvânt, și și-au ridicat vocile lor, spunând, Ia de pe pământ pe unul ca acesta, căci nu se cuvine ca acesta să trăiască.

22:23 Și strigând ei, și rupându-și hainele, și țărână aruncând în văzduh,

22:24 comandantul a ordonat să îl ducă în fortăreață, zicând, Prin biciuire să-l cercetăm, ca să cunoaștem din ce motiv astfel strigau împotriva lui.

22:25 Și cum îl întindeau cu curele, Pavel zise către centurionul stând acolo, Vă rog, pe un om roman în plus și necondamnat, vă este permis să-l biciuiți?

22:26 Și auzind centurionul se apropie raportând comandantului, spunând, Vezi ce ești pe punctul să faci, căci omul acesta, roman este.

22:27 Și apropiindu-se, comandantul îi zise, Spune-mi dacă tu roman ești. Și el spuse, Da.

22:28 Și răspunse comandantul, Eu cu o mare sumă cetățenia aceasta am obținut-o. Și Pavel zise, Eu însă chiar sunt născut roman.

22:29 Imediat atunci s-au retras de la el cei care urmau să-l investigheze. Și comandantului, de asemenea, i-a fost frică, realizând că roman era, și că era de el legat.

22:30 Și a doua zi, dorind să cunoască în mod sigur de ce e acuzat de iudei, l-a dezlegat din legături, și a ordonat să vină marii preoți și întreg sinedriul; și aducând pe Pavel, l-a așezat între ei.

CAPITOLUL 23

Pavel înaintea sinedriului

23:1 Și privind cu stăruință Pavel sinedriul, zise, Bărbați frați, Eu cu întreaga mea bună conștiință m-am purtat public înaintea lui Dumnezeu, până în această zi.

23:2 Dar marele preot Anania a poruncit celor șezând alături de el să-i lovească gura.

23:3 Atunci Pavel către el zise, Urmează să te bată Dumnezeu, perete văruit. Tu dar, te-ai așezat să mă judeci după lege, și procedând ilegal poruncești ca eu să fiu lovit?

23:4 Și cei ce stăteau alături au zis, Pe marele preot al lui Dumnezeu îl insultă?

23:5 Și zise Pavel, Nu știam fraților că este marele preot; căci e scris, Pe conducătorul poporului tău să nu-l vorbești de rău.

23:6 Și cunoscând Pavel că o parte sunt saducheii, și cealaltă farisei, strigă în sinedriu, Bărbați frați, eu fariseu sunt, fiu de fariseu; cu privire la speranța și învierea morților sunt eu judecat.

23:7 Și aceasta spunând el, a avut loc disensiune între farisei și saducheii, și s-a dezbinat mulțimea.

23:8 Căci saducheii în adevăr spun că nu este înviere, nici înger, nici duh, fariseii însă le confirmă pe amândouă.

23:9 Și s-a făcut strigăt mare. Și ridicându-se cărturarii de partea fariseilor contestând cu aprindere, spunând, Nimic rău nu găsim în omul acesta; dar dacă chiar un duh i-a vorbit, sau un înger, să nu ne împotrivim lui Dumnezeu.

23:10 Și făcându-se o mare disensiune, îngrijorându-se comandantul, ca nu cumva să fie sfâșiat Pavel de ei, ordonă trupe și să coboare și să-l smulgă din mijlocul lor, și să-l ducă în fortăreață.

23:11 Și în următoarea noapte, stând lângă el, Domnul zise, Curaj, Pavel căci așa cum ai adeverit lucrurile și privitoare la Mine în Ierusalim, la fel tu trebuie și în Roma să mărturisești.

Un plan pentru a-l ucide pe Pavel

23:12 Și făcându-se zi, făcând unii iudei o conspirație, s-au legat cu blestem pe ei înșiși, spunând nici să nu mănânce, nici să nu bea, până când nu-l vor omori pe Pavel.

23:10 † ceată de soldați înarmați sub comandă, detașament

23:11 † lit. cele

23:13 Și erau mai mult de patruzeci cei ce făcuseră această conspirație;

23:14 care venind la marii preoți și la bătrâni, au zis, Cu blestem ne-am blestemat pe noi înșine nimic să nu gustăm până când îl vom omori pe Pavel.

23:15 Acum deci voi înfățișați-vă comandantului împreună cu sinedriul, așa încât mâine să-l aducă la voi, ca și cum ar urma să investigați mai exact cele cu privire la el; iar noi, înainte de venirea lui, pregătiți suntem să-i luăm viața.

23:16 Auzind însă fiul surorii lui Pavel despre ambuscadă, venind și intrând în fortăreață, îi spuse lui Pavel.

23:17 Și chemând Pavel un centurion, zise, Pe tânărul acesta, du-l la comandant, căci are ceva să-i spună.

23:18 El deci luându-l, îl duse la comandant, și zise, Deținutul Pavel chemându-mă, mi-a cerut pe acest tânăr să-l aduc la tine, având ceva să-ți spună.

23:19 Și luându-l de mâna lui, comandantul, și ducându-l în privat, îl întrebă, Care este lucrul pe care ai să mi-l spui?

23:20 Și el zise că, iudeii s-au înțeles să-ți ceară ca mâine în sinedriu să-l aduci pe Pavel, ca și cum ar urma ceva mai exact să investigheze cu privire la el.

23:21 Tu deci să nu te lași convins de ei; căci ei îl pândesc, dintre ei, bărbați mai mulți de patruzeci, care s-au legat cu blestem pe ei înșiși, nici să nu mănânce, nici să nu bea până când îi vor lua viața, și acum ei sunt pregătiți, așteptând de la tine promisiune.

23:22 Atunci comandantul l-a lăsat să plece pe tânăr, îndemnându-l, Nimănui să nu divulgi că acestea au fost destăinuite către mine.

Pavel dus de noapte la Cezareea

23:23 Și chemând doi dintre centurioni, zise, Pregătiți soldați două sute, ca să meargă la Cezareea, și călăreți șaptezeci, și sulitași două sute, de la a treia oră din noapte.

23:24 Și animale de povară să pregătiți, ca să pună deasupra pe Pavel, să-l ducă în securitate la Felix guvernatorul.

23:25 Și a scris o scrisoare având și formatul aceasta,

23:26 Claudius Lisias către preaalesul guvernator Felix, Salutare!

23:27 Bărbatul acesta a fost apucat cu forța de iudei, și era pe punctul de a fi eliminat și de ei, intervenind cu soldații l-am scăpat, aflând că este roman.

23:28 Și dorind să cunosc motivul pentru care îl acuzau ei, l-am coborât în sinedriul lor;

23:29 despre care am aflat că e acuzat cu privire la întrebări de-ale legii lor, nimic însă vrednic de moarte sau de legături și, vină nu are.

23:25 † lit. conținând

23:27 † omorât

23:29 † lanțurile închisorii

23:30 Și fiindu-mi semnalat un complot împotriva *acestui* bărbat, pe punctul de a fi *urzit* de iudei, îndată *l-am* trimis la tine, îndemnându-*i* și pe acuzatori să exprime cele *pe care le au* împotriva lui înaintea ta. Fii sănătos!

23:31 Deci soldații, potrivit cu cele ce le fuseseră date în sarcină, luând pe Pavel, *îl* duseră în timpul nopții la Antipatrida.

23:32 Și a doua zi lăsând pe călăreți să meargă cu el, s-au întors în fortăreață.

23:33 Ceilalți, după ce au intrat în Cezareea, și au înmănat scrisoarea guvernatorului, *l-au* adus și pe Pavel la el.

23:34 Și citind-*o* guvernatorul, și întrebând din ce provincie este, și înțelegând că *e* din Cilicia,

23:35 zise, Te voi asculta când și acuzatorii tăi vor veni. Și a ordonat ca Pavel + în pretoriul lui Irod să fie păzit.

CAPITOLUL 24

Mai marii iudeilor îl acuză pe Pavel înaintea lui Felix

24:1 Și după cinci zile coborî marele preot Anania *împreună* cu bătrânii, și un orator, un anumit Tertul, care s-au înfățișat guvernatorului împotriva lui Pavel.

24:2 Și chemându-*l*, Tertul însuși începu să-*l* acuze, spunând, O mare pace a fost atinsă prin tine, și măsuri excelente sunt luate pentru națiunea aceasta mulțumită purtării tale de grijă,

24:3 în totul, cât și pretutindeni, *le* primim cu bucurie, preaalesule Felix, cu toată mulțumirea.

24:4 Dar ca să nu și mai mult să te solicit, fac apel la tine, să ne ascuți pe scurt în clemența ta.

24:5 Căci găsind pe bărbatul acesta care e o ciumă +, și care ațâță la răscoală printre toți iudeii în lumea mare, și fruntaș al sectei nazarinenilor;

24:6 care și templul a încercat să-*l* profaneze, pe care și *l-am* prins, și după legea noastră am vrut să-*l* judecăm.

24:7 Venind însă Lisias comandantul cu mare forță din mâinile noastre *l-a* luat.

24:8 ordonând acuzatorilor lui să vină *aici*; de la care vei putea, întrebându-*l*, despre toate acestea să realizezi de ce anume noi îl acuzăm.

24:9 Și s-au unit atacului și iudeii, susținând că acestea așa sunt.

Răspunsul lui Pavel

24:10 Și a răspuns Pavel, (făcându-*i* semn guvernatorul să vorbească), De mulți ani fiind tu judecător al națiunii acesteia, știind *eu* acesta, mai bucuros, despre cele cu privire la mine voi pleda.

24:11 Tu însuși poți să afli că nu sunt mai mult, pentru mine, de douăsprezece zile de când am urcat să mă închin în Ierusalim,

23:35 + lit. el

24:5 + pestă

24:12 și nici în templu *nu* m-au găsit cu cineva discutând, sau răscoală înfăptuind în mulțime, nici în sinagogi, nici în cetate;

24:13 nici să facă dovadă *nu* pot despre cele de care acum mă acuză.

24:14 dar certific aceasta înaintea ta, că potrivit căii căreia îi spun ei sectă, în felul acesta slujesc pe Părintele Dumnezeu, crezând toate cele ce în lege și în profeți au fost scrise,

24:15 speranță având în Dumnezeu; ceea ce și ei înșiși așteaptă: învierea ce va să fie a morților, cei dreپți cât și cei nedreپți.

24:16 În aceasta dar, mă exersează să am o conștiință fără nicio pricină de poticnire, față de Dumnezeu și *față de* oameni, tot timpul.

24:17 Și după ani mulți am venit milostenii să fac în favoarea națiunii mele, și ofrande;

24:18 în *lucrurile* acestea m-au găsit purificat în templu, nu cu mulțime, nici cu agitație. *Erau* însă unii din Asia, iudei

24:19 care ar trebui înaintea ta să se afle, și să aducă acuzație, dacă ceva ar avea împotriva mea;

24:20 sau chiar aceștia să zică dacă au găsit ceva în mine nedreپt, când m-am prezentat înaintea sinedriului;

24:21 *altceva* decât legat de acest singur fapt că am ridicat vocea, în aceea că am strigat ținându-mă între ei că, Despre învierea morților sunt judecat eu astăzi de voi.

Felix nu dă satisfacție iudeilor

24:22 Și auzind acestea, Felix i-a amânat, mai exact știind cele cu privire la cale, zicând, Când Lisias comandantul va coborî voi stabili cele ce vă privesc.

Doi ani de închisoare. Vestirea credinței în Hristos

24:23 Și ordonând centurionului să-*l* păzească pe Pavel, și să-*i* dea odihnă, și pe nimeni să nu împiedice din cei ai lui să-*l* asiste sau să vină la el.

24:24 Și după câteva zile, venind Felix *împreună* cu Drusila soția lui, care era iudeică, a trimis după Pavel, și l-a ascultat cu privire la cea în Hristos credință.

24:25 Și vorbind el despre dreptate, și înfrânare, și *despre* judecata care urmează să fie, de înfricoșare fiind cuprins Felix răspunse, Acum e suficient, du-te, iar când vreme voi avea de discuție te voi chema.

24:26 În același timp însă și spera ca bani să-*i* fie dați de Pavel, ca să-*l* elibereze, de aceea și mai des chemându-*l*, vorbea cu el.

24:27 Și doi ani împlinindu-se, a primit ca succesor Felix pe Porcius Festus. Și dorind să-și păstreze favorurile iudeilor, Felix *l-a* lăsat pe Pavel legat.

CAPITOLUL 25

Mai marii iudeilor cer de la Festus moartea lui Pavel

25:1 Festus deci, venind în provincie, după trei zile urcă la Ierusalim din Cezareea.

25:2 Și i s-au înfățișat marele preot și fruntașii iudeilor împotriva lui Pavel, și îl rugau,

25:3 cerând ca o favoare de la el, ca el să fie adus la Ierusalim, o ambuscadă pregătind, ca să-i ia viața pe cale.

25:4 Atunci Festus *le-a* răspuns că este păzit Pavel în Cezareea, și *că* el însuși urma ca în curând să plece.

25:5 Cei deci cu putere între voi, a spus el, să coboare de asemenea, dacă ceva nepotrivit este în bărbatul acesta, să-l acuze.

25:6 Și petrecând printre ei zile mai multe decât zece, coborând în Cezareea, a doua zi șezând pe estrada de judecată, ordonă ca Pavel să fie adus.

Pavel judecat de Festus

25:7 Și venind el, au stat împrejur cei de la Ierusalim veniți iudei, multe și grele acuzații aducând împotriva lui Pavel, pe care nu erau în stare să *le* dovedească,

25:8 Pavel † spunea pledând că, Nici împotriva legii iudeilor, nici împotriva templului, nici împotriva Cezarului *în* nimic nu am păcătuit.

25:9 Și Festus, față de iudei dorind favoarea *lor* să *o* păstreze, răspunzând lui Pavel, zise, Vrei ca în Ierusalim să urci, și acolo cu privire la acestea să fi judecat de mine?

Pavel face apel la Cezar

25:10 Zise dar Pavel, Înaintea estradei de judecată a Cezarului sunt plasat, de care eu am nevoie să fiu judecat. Iudeilor nicio nedreptate *nu le-am* făcut, așa cum și tu foarte bine realizezi.

25:11 Căci dacă în adevăr fac rău, și în mod demn de moarte am înfăptuit ceva, nu mă feresc să mor; dacă însă nimic nu este din lucrurile de care ei mă acuză, nimeni nu mă poate da lor în mod gratuit. La Cezar fac apel.

25:12 Atunci Festus, după ce a discutat cu consiliul, a răspuns, La Cezar ai făcut apel, la Cezar vei merge.

Festus și împăratul Agripa

25:13 Și zile scurgându-se câteva, Agripa împăratul și Berenice au ajuns în Cezareea, salutând pe Festus.

25:14 Și cum multe zile au petrecut acolo, Festus împăratului i-a prezentat cele cu privire la Pavel, spunând, Un bărbat oarecare este *aici* rămas de la Felix, un deținut;

25:15 cu privire la care, pe când eu eram în Ierusalim, s-au înfățișat marii preoți și bătrânii iudeilor, cerând împotriva lui sentință.

25:16 Către care am răspuns că nu au † obiceiul romanii în mod gratuit să dea vreun om la pieire, înainte ca pe de-o parte, cel acuzat în față să *ajungă să îi* aibă pe acuzatorii *lui*, cât și posibilitate † de apărare să *i* se dea, cu privire la învinuire.

25:8 † lit. el

25:16 † lit: este

25:16 † lit. loc

25:17 Venind deci ei aici, nicio întârziere făcând, a doua zi, așezându-mă pe estrada de judecată, am ordonat să fie adus bărbatul;

25:18 cu privire la care ridicându-se acuzatorii, nicio vină *nu* au adus din ce mă așteptam;

25:19 ci întrebări oarecare cu privire la propria lor închinare la Dumnezeu, *pe care le* au împotriva lui, și despre un oarecare Isus, mort, despre care susține Pavel că e viu.

25:20 Și fiind perplex eu cu privire la această cerere, am spus dacă vrea să meargă la Ierusalim, și acolo să fie judecat cu privire la acestea.

25:21 Însă Pavel, făcând apel ca el să rămână în stare de arest pentru a lui August cercetare juridică, am ordonat ca el să fie păzit până când îl voi trimite la Cezar.

25:22 Și Agripa către Festus spuse, Aș vrea și eu pe *acest* bărbat să-*l* aud. Dar mâine, spuse, îl vei auzi.

Pavel înaintea lui Agripa

25:23 Deci în ziua următoare, venind Agripa și Berenice cu mare fast †, și intrând în auditoriu, *împreună* și cu comandantii, și bărbații care la vârful erau în *societatea* cetății, și ordonând Festus, a fost adus Pavel.

25:24 Și spuse Festus, Agripa împărate, și *voi* toți bărbații prezenți cu noi, *il vedeți* pe acesta cu privire la care întreaga mulțime a iudeilor a făcut intercesiune la mine și în Ierusalim și aici, strigând că nu trebuie acesta să trăiască mai mult.

25:25 Eu însă sesizând că nimic demn de moarte el *nu* a făcut, și el însuși dar, acesta, făcând apel la August, am judecat să-l trimit.

25:26 Cu privire la care ceva sigur de scris domnului nu am. De aceea l-am adus înaintea voastră, și în special înaintea ta, împărate Agripa, pentru ca investigare juridică făcându-se să am ceva de scris.

25:27 Căci illogic mi se pare să trimit un prizonier, și să nu indic acuzațiile împotriva lui.

CAPITOLUL 26

Mărturia lui Pavel înaintea mai marilor vremii

26:1 Și Agripa către Pavel a vorbit, Îți e permis despre tine să vorbești. Atunci Pavel a pledat întinzându-și mâna.

26:2 Cu privire la toate de care sunt acuzat de iudei, împărate Agripa eu mă scototesc fericit că am să pledez înaintea ta astăzi,

26:3 mai ales că expert ești tu *în* toate cele ce privesc pe iudei, obiceiuri cât și chestiuni. De aceea te rog cu răbdare să mă ascuți.

26:4 Într-adevăr deci viețuirea mea, cea din tinerețe, ceea ce de la început s-a întâmplat în *mijlocul* națiunii mele în Ierusalim, *le știu* toți iudeii,

25:23 † aparență

26:5 mai dinainte cunoscându-mă foarte bine (dacă vor, ei pot mărturisi), că potrivit celei mai exacte secte a religiei noastre am trăit ca fariseu.

26:6 Și acum pentru speranța (cea făcută în avantajul părinților) promisiunii făcute de Dumnezeu sunt dat *eu* în judecată,

26:7 la care, cele douăsprezece seminții ale noastre în mod neîncetat, noapte și zi slujind, speră să ajungă; cu privire la care speranță sunt acuzat, împărate Agripa, de iudei.

26:8 Cineva de necrezut judecă printre voi că Dumnezeu din morți înviază?

26:9 Eu într-adevăr deci gândeam în sinea mea că în privința Numelui lui Isus Nazarineanul trebuie multe împotriviri să înfăptuiesc.

26:10 Ceea ce și am făcut în Ierusalim. Și pe mulți dintre cei sfinți eu *însumi* în închisori *i-am* închis, de la marii preoți putere primind; și pentru a *le* lua viața mi-am dat votul.

26:11 Și în toate sinagogile, deseori, îi pedepseam, obligându-i să blasfemieze. Și peste măsură fiind cuprins de furie împotriva lor, îi persecutam până și în alte cetăți.

26:12 În aceasta și mergând spre Damasc cu autoritate și împuțernicire de la marii preoți,

26:13 în miezul zilei, pe cale am văzut, o împărate, din cer o lumină întrecând strălucirea soarelui, luminând împrejurul meu „, și al celor care cu mine mergeau.

26:14 Cu toți dar, căzând noi la pământ, am auzit un glas vorbind către mine, și spunând în dialect ebraic, Saul, Saul, pentru ce Mă persecuți? Greu îți *e* în țepușe să lovești cu piciorul?

26:15 Eu dar am zis, Cine ești Doamne? Și El zise, Eu sunt Isus pe Care tu Îl persecuți.

26:16 Dar scoală-te, și stai pe picioarele tale. Căci pentru aceasta M-am arătat ție, ca să te desemnez slujitor și martor, și despre ce ai văzut, și despre ce îți voi face cunoscut;

26:17 Scoțându-te din popor și din națiuni, la care acum te voi trimite,

26:18 pentru a deschide ochii lor, pentru a se întoarce de la întuneric la lumină, și de la autoritatea lui Satan, la Dumnezeu, ca să primească ele iertarea păcatelor, și o moștenire † printre cei sfinți prin credința cea în Mine.

26:19 De aceea, împărate Agripa, nu m-am făcut neascultător cereștii vedenii,

26:20 ci, celor din Damasc mai întâi, și din Ierusalim, și în tot ținutul iudeii, și națiunilor, am vestit să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu, demne de pocăință fapte făcând.

26:21 Datorită acestora pe mine iudeii apucându-mă în templu, au încercat să mă omoare.

26:22 Ajutor deci dobândind eu de la Dumnezeu, până în ziua aceasta stau, mărturisind celor mici, cât și celor mari, nimic altceva spunând din ceea ce și profeții au spus că urmează să se întâmple, și Moise,

26:18 † lit: sort

26:23 că trebuia să sufere Hristosul; că El, Cel dintâi, prin învierea din morți lumină urma să vestească poporului, și națiunilor.

26:24 Și acestea el pledându-*le*, Festus cu mare glas zise, Ești nebun Pavele; multele tale cunoștințe † în delir te fac să cazi †.

26:25 Iar el, Nu sunt nebun, a spus, preaalesule Festus, ci ale adevărului și ale înțelepciunii vorbe rostesc.

26:26 Căci cunoaște despre acestea împăratul, către care și cu îndrăzneală vorbesc, căci ascuns lui, ceva din acestea, nu *îi este* nicidecum, sunt convins; căci nu într-un colț a fost realizat aceasta.

26:27 Crezi tu, împărate Agripa, în profeți? Știu că tu crezi.

26:28 Și Agripa către Pavel spuse, Aproape că † mă îndupleci creștin să devin!

26:29 Iar Pavel zise, Dorință fierbinte aș înfățișa lui Dumnezeu, ca și în puțin și în mult, nu doar tu, ci și toți cei auzind-mă astăzi să devină în felul în care și eu sunt, afară doar de lanțurile acestea.

26:30 Și acestea zicându-*le* el, s-a ridicat împăratul, și guvernatorul, și Berenice, și cei ce stăteau împreună cu ei.

26:31 Și ieșind vorbeau unii cu alții, spunând că, Nimic demn de moarte sau de lanțuri *nu* a făcut omul acesta.

26:32 Iar Agripa lui Festus *îi* spuse, Să fie eliberat ar fi putut omul acesta, dacă nu ar fi făcut apel la Cezar.

CAPITOLUL 27

Pavel și frații în drum spre Roma

27:1 Și când a fost luată decizia să călătorim noi pe mare în spre Italia, au predat și pe Pavel, și pe câțiva alți prizonieri unui centurion, pe nume Iuliu, din cohorta Augusta.

27:2 Și pășind într-o corabie la Adramit, care urma să navigheze de-a lungul coastei Asiei †, am plecat, fiind *împreună* cu noi Aristarh, macedoneanul din Tesalonic.

27:3 Și a doua zi am ajuns la Sidon. Și în mod omenos Iuliu pe Pavel tratându-*l*, *i-a* permis la prieteni să meargă pentru a primi îngrijire.

27:4 Și de acolo îmbarcând, am navigat pe sub Cipru, fiindcă vânturile erau împotriva.

27:5 Și marea din dreptul Ciliciei și Pamfiliei traversând, am mers la Mira Licie.

27:6 Și acolo, găsind centurionul o corabie din Alexandria mergând spre Italia, ne-a suit în ea.

27:7 Și de-a lungul mai multor zile navigând încet, și cu greu ajungând lângă Cnid, ne permițându-ne vântul, am navigat pe sub Creta, pe lângă Salmona.

26:24 † lit: litere

26:24 † te precipită

26:28 † lit: În puțin

27:2 † lit. locurilor Asiei

27:8 Și cu greu navigând de-a lungul ei, am ajuns într-un anumit loc, chemat, Limanuri Bune, lângă care era cetatea Lasea.

27:9 Și mult timp trecând, și fiind deja primejdioasă călătoria, fiindcă și postul deja trecuse, i-a îndemnat Pavel,

27:10 spunându-le, Bărbaților, văd că prin vătămare și multă pierdere, nu doar pentru încărcătură și pentru corabie, ci și pentru sufletele noastre, urmează să fie călătoria.

27:11 Însă centurionul, în pilot și în căpitanul vasului se încredea mai mult decât în cele de Pavel spuse.

27:12 Și nefiind bun portul de acolo † pentru iernat, cei mai mulți au fost de părere să plece cu corabia de acolo, dacă în vreun fel ar putea, ajungând la Fenix, să ierneze acolo, *Fenix* fiind un port din Creta privind spre băltăreț † și spre crivăț.

Furtună pe mare

27:13 Și suflând ușor austrul, și gândindu-se ei că pe țință sunt stăpâni, ridicând ancora, au navigat aproape de Creta.

27:14 După nu mult timp însă, s-a dezlănțuit dinspre Creta † un vânt furtunos, chemat Eurachilon.

27:15 Și răpită fiind corabia, și ne putând să facă față vântului, abandonând, ne-am lăsat purtați.

27:16 Și pe sub o anumită insuliță trecând în viteză, chemată Claudia, cu greu am fost în stare control să exercităm asupra bărcii de salvare,

27:17 pe care ridicând-o la bord, și cabluri de securitate folosind, au încins pe dedesubt corabia; și temându-se ca nu cumva asupra Sirtei să fie zdrobiți, au coborât pânzele, și astfel erau purtați.

27:18 Și fiind puternic bătuți de furtună noi, a doua zi o expulsiie din încărcătură au făcut;

27:19 și în a treia zi, cu mâinile noastre greementul † corăbiei l-am aruncat.

27:20 Și nici soarele, nici stelele nearătându-se pentru mai multe zile, și viscol mare † zdrobindu-ne, așteptarea ce ne rămânea ne-a fost luată, toată speranța salvării noastre.

27:21 Și o mare stare de abstenență de la hrană fiind, atunci ținându-se Pavel în mijlocul lor zise, Trebuia într-adevăr, o bărbaților, să mă fi ascultat, să nu fi ridicat ancora din Creta, și să fi cruțat vătămarea aceasta și pierderea.

27:22 Și acum vă îndemn să vă bucurați; căci pierderea sufletului pentru niciunul nu va fi dintre voi, afară de corabie.

27:23 Căci a stat lângă mine în noaptea aceasta un înger al lui Dumnezeu, al Căruia sunt †, Căruia Îi și slujesc,

27:12 † lit. fiind

27:12 † sud, 1 oc în NT; 39 oc, λίψ: "cel ploios", vânt bătând din sud; în România, vântul Băltăreț: vânt umed care bate din sud (DEX); Gen 13:14, Psa 78:26, Fap 27:12

27:14 † lit. ea

27:19 † ansamblul uneltelor unei corăbii cu pânze

27:20 † lit. nu mic

27:23 † aparțin

27:24 spunând, Să nu îți fie frică Pavele, Cezarului tu trebuie să-i stai înaintea, și iată, ți-a dăruit prin har Dumnezeu pe toți cei navigând cu tine.

27:25 De aceea bucurați-vă bărbaților. Deoarece Îl cred pe Dumnezeu că așa va fi, după felul în care mi-a fost spus.

27:26 Pe vreo insulă însă, trebuie ca noi să cădem †.

27:27 Și când a paisprezecea noapte a venit, fiind noi purtați încoace și încolo în Adriatică, pe la miezul nopții, suspectau marinarii că se apropia de ei un țarm.

27:28 Și coborând sonda de adâncime, au găsit stânjeni douăzeci; și puțin timp trecând, și din nou coborând sonda, au găsit stânjeni cincisprezece.

27:29 Și fiindu-le frică ca nu cumva în locuri stâncoase să cadă, de la pupă † au aruncat ancore patru, rugându-se fierbinte să se facă zi.

27:30 Iar marinarii căutând să fugă de pe corabie, și coborând barca de salvare pe mare, sub pretext că de la prora † urmau ca ancorele să le întindă,

27:31 zise Pavel centurionului, și soldaților, Dacă nu rămân aceștia în corabie, voi să fiți salvați nu veți putea.

27:32 Atunci soldații au tăiat funiile bărcii de salvare, și au lăsat-o să cadă.

27:33 Și până urma zi să se facă, i-a rugat Pavel pe toți să ia parte la hrană, spunând, A paisprezecea zi e astăzi, și așteptând fără să mâncați rămâneți, nimic luând de mâncare.

27:34 De aceea vă rog să luați hrană, căci aceasta pentru a voastră salvare este; căci nici măcar unul din firele voastre de păr de pe cap nu va cădea.

27:35 Și zicând acestea, și luând pâine, a mulțumit lui Dumnezeu înaintea tuturor; și frângând a început să mănânce.

27:36 Și cu inimă bună au devenit toți, și ei au luat hrană.

27:37 Și eram în corabie, toate sufletele două sute șaptezeci și șase.

27:38 Și săturându-se cu mâncare, au ușurat corabia, aruncând grâul în mare.

Corabia eșuează în Malta

27:39 Și când zi s-a făcut, pământul nu-l recunoșteau; ci un golf oarecare zăreau având un țarm, pe care s-au gândit dacă puteau să facă să eșueze corabia.

27:40 Și ancorele îndepărtând, le-au lăsat în mare, în același timp slăbind funiile cârmelor; și ridicând pânza din față în vânt, se îndreptau spre țarm.

27:41 Căzând dar într-un loc între două mări, traseră la țarm nava †. Și atunci prora † rezemându-se †, rămase neclintită, dar pupa † era sfărâmată de forța valurilor.

27:26 † sau: să fim aruncați

27:29 † partea din spate a corăbiei

27:30 † partea din față a corăbiei

27:41 † vas de navigație de dimensiuni mari; în NT apare numai aici

27:41 † partea din față

27:41 † statornicindu-se

27:41 † partea din spate

27:42 Iar sfatul soldaților a fost ca prizonierii să fie omorâți, ca nu cumva vreunul înotând să scape.

27:43 Însă centurionul voind să-l salveze pe Pavel, le-a împiedicat planul, și a poruncit celor ce puteau să înoate, ca aruncându-se cei dintâi, pe pământ să iasă;

27:44 și restul, unii pe scânduri, și alții pe unele din lucrurile de pe corabie. Și așa s-a întâmplat că toți au fost salvați pe pământ.

CAPITOLUL 28

Pavel mușcat de o viperă

28:1 Și după ce am scăpat, atunci am aflat că Malta se chema insula.

28:2 Iar barbarii au arătat o ne mai întâlnită omenie față de noi, căci aprinzând un foc, ne-au luat la ei pe noi toți, din cauza ploii care cădea, și din cauza frigului.

28:3 Și strângând Pavel vreascuri multe, și punându-le pe foc, o viperă din căldură ieșind s-a prins de mâna lui.

28:4 Și când au văzut barbarii atârând fiara de mâna lui, spuneau unii către alții, Cu siguranță, un ucigaș este omul acesta, care fiind salvat din mare, Justiția să trăiască nu i-a permis.

28:5 El însă atunci scuturând jos fiara în foc, nu a suferit niciun rău.

28:6 Și ei așteptau ca el să urmeze să se umfle, sau să cadă deodată mort; pentru mult timp dar, așteptând ei, și văzând că nimic ne la locul lui în el nu avea loc, schimbându-și părerea, spuneau, Un dumnezeu el este.

28:7 Și în împrejurimile locului aceuia era ținutul mai marelui insulei, cu numele Publius, care primindu-ne, trei zile cu mărinitime ne-a găzduit.

28:8 Și s-a întâmplat că tatăl lui Publius, de friguri și dizenterie cuprins, zăcea întins; la care Pavel intrând, și rugându-se, punându-și mâinile peste el, l-a vindecat.

28:9 Aceasta deci întâmplându-se, și ceilalți, cei ce aveau boli de pe insulă au venit, și au fost vindecați;

28:10 și ei cu multă onoare ne-au onorat, și la îmbarcare, ne-au încărcat cu cele de trebuință.

Sosirea lui Pavel la Roma

28:11 Și după trei luni am îmbarcat într-o corabie care iernase în insulă, din Alexandria, purtând semnul Dioscurilor.

28:12 Și acostând la Siracuză, am rămas acolo trei zile.

28:13 De unde, înconjurând am ajuns la Regium. Și după o zi, s-a ridicat austrul; și a doua zi am venit la Puteoli;

28:14 unde găsim frați, am fost rugați de ei să rămânem șapte zile; și așa spre Roma am mers.

28:15 Și de acolo frații auzind lucrurile cu privire la noi, au ieșit, pentru a ne întâmpina, până la Forul lui Apius, și Trei Taverne; pe care văzându-i Pavel mulțumind lui Dumnezeu, a prins curaj.

28:16 Și când am ajuns la Roma, centurionul i-a predat pe deținuți comandantului taberei. Însă lui Pavel i s-a permis să locuiască la el împreună cu soldatul care-l păzea.

Lucrarea lui Pavel la Roma

28:17 Și s-a petrecut după trei zile, chemând Pavel pe cei ce erau fruntașii iudeilor, și adunându-se ei, a vorbit către ei, Bărbați frați, Eu, nimic făcând împotriva poporului sau obiceiurilor părinților, ca deținut din Ierusalim am fost predat în mâinile romanilor,

28:18 care cercetându-mă, au vrut să mă elibereze, fiindcă niciun motiv de moarte nu era în mine.

28:19 Opunându-se însă iudeii, am fost obligat să fac apel la Cezar; nu ca și cum însă împotriva națiunii mele aş avea ceva de acuzat.

28:20 Din acest motiv deci v-am chemat, să vă văd și să vă vorbesc; căci pentru speranța lui Israel cu lanțul acesta sunt legat.

28:21 Și ei către el au zis, Noi nici scrisori cu privire la tine nu am primit din Iudeea, nici nu a venit vreunul dintre frați să raporteze sau să spună ceva despre tine grav.

28:22 Merită însă de la tine să auzim ce gândești; căci într-adevăr despre secta aceasta cunoscut ne este că peste tot se vorbește împotriva ei.

28:23 Și stabilindu-i o zi, au venit la el în locul unde găzduia, mai mulți, cărora le-a expus adevărul mărturisind împărăția lui Dumnezeu, și încredințându-i de cele cu privire la Isus, și din legea lui Moise, și din profeți, de dimineața până seara.

28:24 Și unii într-adevăr au fost încredințați de cele spuse, alții însă nu credeau.

28:25 Și în dezacord fiind unii cu alții, au plecat, zicându-le Pavel o singură vorbă, Bine Duhul Sfânt a vorbit prin Isaia profetul către părinții noștri,

28:26 spunând, Mergi la poporul acesta și zi-le, Auzind veți auzi, și nicidecum nu veți pricepe, și privind veți privi, și nicidecum nu veți vedea.

28:27 Căci s-a îngroșat inima poporului acestuia, și cu urechile greu aud, și ochii lor și i-au închis, ca nu cumva să vadă cu ochii, și cu urechile să audă, și cu inima să priceapă, și să se întoarcă, și să-i vindec.

28:28 Cunoscut deci să vă fie, că la națiuni a fost trimisă salvarea lui Dumnezeu, și ele o vor asculta.

28:29 Și acestea el zicând, au plecat iudeii, multe având între ei înșiși de dezbătut.

28:30 Și a rămas Pavel doi ani întregi în propria lui casă închiriată, și primea pe toți cei ce intrau la el,

28:31 predicând împărăția lui Dumnezeu, și învățând cele privitoare la Domnul Isus Hristos, cu toată îndrăzneala, fără piedică.

|